

Internationaal Zendingsgenootschap
GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN
Reformatiebeweging

ZONSONDERGANGEN			
1	vrijdag	2 juli	• 22.03 uur
	Sabbat	3 juli	• 22.02 uur
2	vrijdag	9 juli	• 21.59 uur
	Sabbat	10 juli	• 21.58 uur
3	vrijdag	16 juli	• 21.52 uur
	Sabbat	17 juli	• 21.51 uur
4	vrijdag	23 juli	• 21.43 uur
	Sabbat	24 juli	• 21.42 uur
5	vrijdag	30 juli	• 21.33 uur
	Sabbat	31 juli	• 21.31 uur
6	vrijdag	6 augustus	• 21.21 uur
	Sabbat	7 augustus	• 21.19 uur
7	vrijdag	13 augustus	• 21.08 uur
	Sabbat	14 augustus	• 21.06 uur
8	vrijdag	20 augustus	• 20.53 uur
	Sabbat	21 augustus	• 20.51 uur
9	vrijdag	27 augustus	• 20.38 uur
	Sabbat	28 augustus	• 20.36 uur
10	vrijdag	3 september	• 20.22 uur
	Sabbat	4 september	• 20.20 uur
11	vrijdag	10 september	• 20.06 uur
	Sabbat	11 september	• 20.04 uur
12	vrijdag	17 september	• 19.50 uur
	Sabbat	18 september	• 19.47 uur
13	vrijdag	24 september	• 19.33 uur
	Sabbat	25 september	• 19.31 uur

Tijden berekend voor midden Nederland
(52°00' noorderbreedte en 5°00' oosterlengte)

Uitgegeven door de Generale Conferentie van de
International Missionary Society
Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
e: info@sda1844.org i: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging
Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
Tel. 0313-416 222 e: Rehoboth@ZDareformatie.org i: www.zdareformatie.org

SABBATSCHOOLLESSEN

Derde kwartaal 2021

'Als Zijn oogappel'
– Deel I –

*Profetieën, ervaringen,
en de missie van Gods volk*

Voorwoord

De lessen voor dit half jaar richten zich op het belangrijke Bijbelse onderwerp van het volk, waar God van houdt als Zijn oogappel. Er zijn profetieën, beloften, zegeningen en ervaringen, evenals beproevingen, schudding, trouw en overwinning. Beginnend bij de oorsprong van het leven op aarde, gaan de lessen door de eeuwen van de geschiedenis heen, waarbij we kijken naar ervaringen zoals de bevrijding uit de slavernij, de gevangenneming naar een vreemd land, en de terugkeer uit gevangenschap door sommigen, die voor uitdagingen stonden om opnieuw te beginnen. Eeuwen later kwam Jezus naar de aarde om Zijn missie als het Lam van God uit te voeren en de christelijke gemeente te vestigen als een internationaal lichaam met een wereldwijde missie, met de belofte dat, ondanks beproevingen, vervolging en intense strijd, de poorten van de hel haar niet zullen overweldigen.

Terugkerend naar Egypte met een boodschap van vrijheid voor Gods volk, moest Mozes de farao vertellen dat Israël Zijn “zoon” en “eerstgeborene” was. “Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.” Dit werd herhaald: “Daarom zeg Ik tegen u: Laat Mijn zoon gaan, zodat hij Mij kan dienen. Maar u hebt geweigerd hem te laten gaan, zie, Ik zal uw zoon, uw eerstgeborene, doden.” Éxodus 4:22, 23.

“Toen het Hebreeuwse volk leed door de wrede onderdrukking onder de hand van hun opzieners, zag de Heer hen aan en noemde Hij Israël Zijn zoon. Hij gebod Mozes naar de farao te gaan met de boodschap: ‘Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël. En Ik heb tot u gezegd: Laat Mijn zoon trekken, dat hij Mij diene!’ De Heer wachtte niet met Israël Zijn zoon te noemen totdat Zijn volk vertrok en triomfantelijk aan de oevers van de Rode Zee stond. Terwijl ze onderdrukt werden, gedegradeerd vertrappt, lijdend onder alles wat de macht en het bedenkfel van de Egyptenaren konden opleggen om hun leven bitter te maken en hen te vernietigen, op dat moment neemt God hun zaak op Zich en zegt tegen farao: ‘Israël is Mijn zoon, zelfs Mijn eerstgeborene.’ ” –*The Southern Work*, blz. 14.

Mozes vervulde zijn missie om Israël naar de vrijheid te leiden. Egypte was ver weg, en de zee en de woestijn werden zegevierend overgestoken toen – terugkijkend op hoe wonderbaarlijk de Heer Zijn volk had beschermd en geleid – Mozes in zijn laatste lied uitriep: “Hij vond hem in een woestijngebied, in een woeste, huilende wildernis. Hij omringde hem, Hij onderwees hem, Hij beschermde hem als Zijn oogappel.” Deuteronomium 32:10. Zo

werd Israël door God niet alleen erkend als Zijn zoon, maar ook als de natie die heel persoonlijk voor Hem was – “Zijn oogappel”.

Eeuwen gingen voorbij en het verslag van de geschiedenis van Israël werd vaak ontsierd door zonde en rebellie. Velen van het volk verloren hun hoop en geloof en dwaalden af. Hoewel er slechts een overblijfsel overbleef, veranderde de waarde die de Heer in hen zag niet. Voor Hem waren de getrouwen nog steeds “Zijn oogappel”. “Want zo zegt de HEERE van de legermachten: Nadat Hij heerlijkheid heeft beloofd, heeft Hij Mij gezonden tot die heidenvolken die u beroven, want wie u aanraakt, raakt Zijn oogappel aan.” (Zacharía 2:8) Ja. “God heeft echter Zijn kinderen oneindig lief. Voor Hem is Zijn gemeente het kostbaarste voorwerp op aarde.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 98.

“Nog steeds was het Gods bedoeling, zoals dat van het begin af het geval was geweest, dat Zijn volk tot lof op aarde, tot eer van Zijn naam zou dienen.

In de lange jaren van ballingschap had Hij hun tal van gelegenheden geboden om Hem weer trouw te dienen. Sommigen hadden gekozen te luisteren en te leren; sommigen hadden redding te midden van verdrukking gevonden. Velen hiervan behoorden tot het overblijfsel dat zou terugkeren. Door God werden ze vergeleken met ‘de top van de hoge ceder’ die geplant zou worden ‘op een hoge en verheven berg; op de hoge berg Israëls.’ (Ezechiël 17:22, 23)” –*Profeten en koningen*, blz. 368.

We zijn nu aan het einde van de geschiedenis, wanneer de laatste profetieën zullen worden vervuld. Een groot werk en een grote strijd bevinden zich voor ons. Maken we vorderingen in het geloof om klaar te zijn voor deze gebeurtenissen? Zijn wij het heilige zendingsvolk, dat de Heer nodig heeft?

“De gemeente van Christus dient tot zegen te zijn, en haar leden worden gezegend wanneer zij anderen zegenen. Het doel van God, toen Hij voor het oog van de wereld een volk verkoos, was niet alleen om hen als Zijn zonen en dochters aan te nemen, maar ook dat Hij door hen de voorrechten van goddelijke verlichting aan de wereld kon overdragen. Toen de Heer Abraham verkoos, was het niet alleen dat hij de speciale vriend van God zou zijn, maar dat hij een middel zou zijn, waardoor de Heer kostbare en bijzondere privileges aan de volken wilde schenken. Hij moest een licht zijn te midden van de morele duisternis van zijn omgeving. Telkens als God Zijn kinderen met licht en waarheid zegent, is het niet dat zij alleen de gave van eeuwig leven mogen hebben, maar dat degenen rondom hen ook geestelijk verlicht zullen worden. ... ‘Gij zijt het zout van de aarde.’ En wanneer God Zijn kinderen tot zout maakt, dan is het niet alleen om hen te bewaren, maar ook dat zij instrument zullen zijn om anderen te bewaren.” –*Christus weerspiegelen*, blz. 204.

Doen wij wat Hij van ons verwacht in deze donkere wereld? Bedenk dat de Heer een plan en een missie heeft voor Zijn volk. Laten we voorwaarts gaan, standvastig en gevestigd blijven op het onwrikbare fundament waarop Zijn gemeente werd gevestigd: Jezus Christus. Laten we kostbare werktuigen in Zijn hand zijn voor de redding van anderen; dan zullen al Zijn beloften worden vervuld. Als we dit hoge doel in gedachten houden, dan zal de studie van deze lessen een grote zegen zijn.

“... Want Hij heeft Zelf gezegd: Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten. Daarom zeggen wij met goede moed: De Heere is voor mij een Helper en ik zal niet vrezen. Wat zal een mens mij doen?” Hebreëen 13:5, 6.

“Zal God Zijn kinderen in die beproevingen vergeten? Vergat Hij de trouwe Noach toen Hij de wereld van vóór de zondvloed verwoestte? Vergat Hij Lot toen het vuur uit de hemel neerdaalde om de steden van de vlakte te vernietigen? Vergat Hij Jozef toen hij woonde temidden van de afgodendienaars van Egypte? Vergat Hij Elia toen de eed van Izebel hem bedreigde met het lot van de Baälpriesters? Vergat Hij Jeremia in zijn donkere put? Vergat Hij de drie jongelingen in de vurige oven? Of Daniël in de leeuwenkuil?” –*De grote strijd*, blz. 578, 579.

“Hij voelt een tedere zorg voor de mensen, die Hij zo heeft liefgehad dat Hij Zijn geliefde Zoon schonk om hen te redden.” –*Karaktervorming*, blz. 259.

“Er is één ding in deze wereld dat het grootste voorwerp van Christus’ zorg is. Het is Zijn gemeente op aarde; want haar leden zouden vertegenwoordigers van Hem moeten zijn, in geest en karakter. De wereld moet in hen de vertegenwoordigers van het christendom herkennen, de bewaarplaats van heilige waarheden waarin de kostbaarste juwelen zijn opgeslagen voor de verrijking van anderen. Door de eeuwen heen van morele duisternis en dwaling, door de eeuwen van strijd en vervolging, is de gemeente van Christus als een stad op een heuvel geweest.” –*Manuscript Releases*, vol. 2, blz. 265.

Dat wij dat licht tot het einde toe mogen zijn, is ons gebed.

–*De broeders en zusters van de Generale Conferentie*

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	1
1. Goddelijke belofte en oorsprong	6
2. Wonderbaarlijke verlossing.....	13
3. Reizen onder goddelijke bescherming	19
4. Het geschenk van de wet	26
5. Gods verbond met Zijn volk	33
6. Geplaatst rond het heiligdom.....	41
7. De priesterlijke bediening	48
8. Onder Gods regering	55
9. De oorsprong van de monarchie.....	62
Zendingsbericht van de afdeling Barmhartige Samaritaan ...	69
10. Scheuring in Israël.....	72
11. De gelijkenis van de wijngaard.....	79
12. Ongehoorzaamheid en de gevolgen	85
13. Het overblijfsel en een nieuw begin.....	92

- **De sabbatschoollessen worden uitgegeven door:** De Generale Conferentie van de International Missionary Society Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A.
e-Mail: info@sda1844.org
Tel. +1 770-748-0077 – Fax +1 770-748-0095
- **Auteur van dit kwartaal:**
Br. Antonino DiFranca
- **Revisie en supervisie van de inhoud:**
De Predikersafdeling van de Generale Conferentie
- **Nederlandse vertaling, vormgeving en druk:**
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
Middachterlaan 2 – 6955 JC – Ellecom – Nederland
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Tel. +31 (0)313-416 222 (op werkdagen van 08.30u. tot 12.30u.)
- **Abonnementen:** Jaarlijks wordt in het najaar een bestelformulier uitgegeven, waarop u kunt aangeven dat u dat komend jaar de sabbatschoollessen wilt ontvangen. De prijs voor een jaarabonnement staat op dat formulier vermeld. Betaling dient te geschieden door middel van een factuur, welke u automatisch krijgt toegestuurd vanuit zendingshuis ‘Rehoboth’. Op het formulier kunt u overigens aangeven of u alles in één keer wilt betalen of per kwartaal.
- **Digitale sabbatschoollessen:** In het Nederlands gratis beschikbaar via de website: www.zdareformatie.org. Lessen in het Engels zijn te vinden op de officiële website van de Generale Conferentie: <http://sda1844.org/publishing/>. De Spaanse versie is hier te vinden: <http://asd1844.org/publicaciones/>.
- **Gebruikte Bijbelvertaling:** Om de leesbaarheid bij de studie van de Sabbatschoollessen te vergroten, maken wij bij de versie met Bijbelteksten gebruik van de *Herziene* Statenvertaling. Ons eigen uitgangspunt en advies blijft echter om bij Bijbelstudies te allen tijde de Statenvertaling er naast te houden, omdat de oorspronkelijke Statenvertaling onze leidraad blijft bij het verdedigen van onze geloofsprincipes.

**De extra sabbatschoolcollecte is bestemd
voor de radioprogramma's**

Geef gul om het evangelie wijd en zijd te verspreiden!

1^e Les

Sabbat 3 juli 2021

Sabbatbegin 22.03^{u.} ↔ 22.02^{u.}

Goddelijke belofte en oorsprong

“Dikwijls schenen de Israëlieten niet in staat of wilden ze niet Gods bedoeling met de heidenen begrijpen. Toch waren ze juist hiervoor tot een bijzonder volk gemaakt, en als een onafhankelijke natie geplaatst tussen de volken der aarde. Hun vader Abraham, die voor het eerst de verbondsbelofte had gekregen, was opgeroepen om uit zijn familie te gaan naar andere streken, om een lichtdrager voor de heidenen te kunnen zijn.

Hoewel de belofte, hem gedaan, inhield dat zijn nageslacht even talrijk zou zijn als het zand aan de oever van de zee, zou hij niet om zelfzuchtige redenen de grondlegger van een grote natie worden in het land Kanaän. Gods verbond met hem omvatte alle volken op aarde. ‘Ik zal u zegenen’, had de Here gezegd, ‘en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden. (Genesis 12:2, 3)” –*Profeten en koningen*, blz. 226.

ZONDAG

Abram geroepen

- 1. Welke oproep kreeg Abram toen hij in Ur woonde, een stad dat zich bevond op het grondgebied van het huidige Irak? Welke missie gaf de Heer hem? Genesis 12:1; Handelingen 7:2, 3.**

“God riep Abraham uit zijn afgodische omgeving naar het land Kanaän om de beste gaven des hemels te kunnen schenken aan alle volken op aarde. ‘Ik zal u tot een groot volk maken’, zei Hij, ‘en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn’. (Genesis 12:2) Het was een grote eer waartoe Abraham was geroepen, – de vader te worden van het volk, dat eeuwenlang de bewaarder en verdediger zou zijn van Gods waarheid aan de wereld, het volk waardoor alle volken op aarde gezegend zouden worden door de komst van de beloofde Messias.” –*Profeten en koningen*, blz. 9.

MAANDAG

- 2. Welke grote belofte bracht de oproep met zich mee? Wat zou het zaad van Abram kenmerken dat het uitverkoren volk van God zou vormen? Genesis 12:2, 3; 15:5, 6.**

“Abraham kreeg de belofte, die vooral voor de mensen in die tijd veel betekende, dat hij een talrijk nageslacht en een nationale grootheid zou bezitten: ‘Ik zal u tot een groot volk maken en u zegenen, en uw naam groot maken; en gij zult tot een zegen zijn.’ En hieraan werd de verzekering verbonden, kostbaarder dan alles voor de erfgenaam des geloofs, dat uit zijn geslacht de Verlosser der wereld zou voortkomen: ‘Met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 95.

“Gods boodschap aan Abraham luidde: ‘Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal.’ Abraham moest zich losmaken uit de omgeving van zijn vroege jeugd, zodat God hem geschikt kon maken voor de grote taak, de hem toevertrouwde woorden te bewaren. De invloed van familie en

vrienden zou de opvoeding die de Here Zijn dienstknecht wilde geven tegenwerken. Nu Abraham in bijzondere zin met de hemel verbonden was, moest hij temidden van vreemdelingen vertoeven. Zijn karakter moest verschillen van dat van de wereld. Hij kon zelfs geen verklaring geven voor zijn gedrag, zodat zijn vrienden hem zouden begrijpen. Geestelijke dingen moeten geestelijk onderscheiden worden, en zijn motieven en daden werden niet verstaan door zijn afgodische verwanten.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 95, 96.

DINSDAG

De beloofde zoon

- 3. Kwam nadat de belofte was gegeven het zaad meteen tot stand? Welke leeftijd bereikte de aartsvader voordat er enige indicatie was van de vervulling van de belofte? Wanneer ontving hij tenslotte een boodschap dat naar de exacte tijd wees? Genesis 15:2-4; 17:1, 21; 21:2, 3.**

“In geloofsgehoorzaamheid had Abraham zijn vaderland verlaten – zich afgewend van de graven van zijn vaders en het tehuis van zijn jeugd. Hij had vertoeft als een vreemdeling in het land der belofte. Hij had lang gewacht op de geboorte van de beloofde erfgenaam.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 121.

“Aangezien Abraham geen zoon had, dacht hij eerst dat zijn trouwe dienaar, Eliëzer, zijn zoon zou worden door adoptie, en zijn erfgenaam. Maar God vertelde Abraham dat zijn dienstknecht niet zijn zoon en erfgenaam zou zijn, maar dat hij echt een zoon moest hebben. ‘Toen leidde Hij hem naar buiten en zei: Kijk toch naar de hemel en tel de sterren, als u ze kunt tellen. En Hij zei tegen hem: Zo talrijk zal uw nageslacht zijn.’ ” –*The Story of Redemption*, blz. 77.

WOENSDAG

- 4. Welke bijzondere ervaring maakte Jakob, een van Izaks zoons? Welke betekenis hebben zijn strijd en hoogste overwinning voor ons in deze tijd? Genesis 32:24-28.**

“... Als de mensen vasthouden aan de zonde, worden zij daarmee vereenzelvigd. Dan moet Gods heerlijkheid, die de zonde verteert, ook hen verdelgen. Na zijn worsteling met de engel riep Jakob uit: ‘Ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn leven is behouden gebleven.’ (Genesis 32:30) Jakob had ernstig gezondigd tegen Esau, maar hij had berouw getoond. Zijn zonde was vergeven en zijn overtreding uitgedelgd. Daarom kon hij de openbaring van Gods aanwezigheid verdragen. Maar wanneer mensen tot God kwamen terwijl ze bewust vasthielden aan de zonde, werden ze verdelgd.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 78.

“Jacob pleitte met vastbesloten geest: ‘Ik laat u niet gaan, tenzij Gij mij zegent.’ Genesis 32:26. Deze geest van volharding werd hem ingegeven door Hem Die geworsteld had met de patriarch. Hij was het, Die hem de overwinning schonk, en zijn naam van Jacob veranderde in Israël, zeggende: ‘Gij hebt gestreden met God en mensen, en gij hebt overmocht.’ Genesis 32:28. Datgene waarom

Jacob tevergeefs had geworsteld in eigen kracht, won hij door zelf-overgave en een standvastig geloof. ‘Dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof.’ 1 Johannes 5:4.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 127.

DONDERDAG

Een steeds grotere natie wordend

- 5. Wat leidde ertoe dat Jakob en zijn gezin het beloofde land verlieten om naar Egypte te verhuizen? Welke vertroostende boodschap ontving hij onderweg? Genesis 43:1; 46:1-4; Handelingen 7:11, 12.**

“De verzekering: ‘Vrees niet naar Egypte te trekken, want Ik zal u daar tot een groot volk maken’, had grote betekenis. De belofte was aan Abraham gegeven, dat zijn nageslacht talrijk zou zijn als de sterren, maar tot dusver was het uitverkoren volk slechts langzaam gegroeid. En het land Kanaän bood op dat moment geen plaats voor de ontwikkeling van een volk, zoals dat voorzegd was. Het was in het bezit van machtige heidense volken, die pas in ‘het vierde geslacht’ (Genesis 15:16) verdreven zouden worden. Als de afstammelingen van Israël hier tot een talrijk volk zouden moeten worden, moesten ze of de inwoners van het land verdrijven, of zich met hen vermengen. Volgens Gods voorschriften konden ze het eerste niet doen; en als ze zich met de Kanaänieten zouden vermengen, zou het gevaar bestaan dat ze tot afgoderij zouden vervallen. Egypte bood echter de voorwaarden die noodzakelijk waren om de goddelijke belofte in vervul-

ling te doen gaan. Een deel van het land waar overvloedig water en vruchtbare grond was, stond voor hen open en bood alle gelegenheid voor een snelle groei. En de tegenzin die ze in Egypte zouden onder- vinden vanwege hun beroep – want elke herder was een gruwel voor de Egyptenaren – zou hen in staat stellen een apart en afgescheiden volk te blijven en zou verhinderen dat ze deel hadden aan de afgoderij van Egypte.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 200.

VRIJDAG

6. Hoeveel zielen gingen mee met Jakob naar Egypte? Wat is er met hen gebeurd? Exodus 1:1-5; 1:7, 12.

“Er waren maar een paar gezinnen die voor het eerst naar Egypte gingen. Deze namen toe tot een grote menigte.” –*The Story of Redemption*, blz. 147.

“De Israëlieten waren reeds zeer talrijk geworden; ze ‘waren vruchtbaar en breidden zich snel uit; zij vermenigvuldigden zich en werden uitermate talrijk, zodat het land met hen vervuld werd. Onder de goede zorgen van Jozef en de gunst van de koning die toen heerste, hadden ze zich door heel het land verspreid. Maar ze waren een apart volk gebleven, dat niets gemeen had met de Egyptenaren wat betreft gewoonten of godsdienst; en hun toenemend aantal wekte nu de vrees van de koning en zijn volk op, dat ze zich in geval van oorlog zouden verbinden met de vijanden van Egypte. Toch zou het een onjuiste politiek zijn geweest hen uit het land te verdrijven.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 209, 210.

Roep om bevrijding

7. Welke vrees ontstond bij de nieuwe farao en zijn volk, toen ze zagen dat de kinderen van Israël zich snel vermenigvuldigden? Wat deden de Egyptenaren nu – hoewel de Israëlieten ooit welkome gasten waren – om hun aantal te verminderen? Wat werd er steeds urgenter? Éxodus 1:9, 10; 2:23-25.

“Velen van hen waren kundige en vaardige werklieden en hun arbeid vergrootte de rijkdom van het volk. De koning had zulke arbeiders nodig voor de bouw van zijn prachtige paleizen en tempels. Daarom rekende hij hen tot de Egyptenaren die zich met hun eigendommen verkocht hadden aan het koninkrijk. Spoedig werden slavenmeesters over hen aangesteld en hun slavernij werd een feit. ‘Toen lieten de Egyptenaren de Israëlieten onder mishandeling werken; ja, zij maakten hun het leven bitter door harde slavenarbeid met leem en tichelstenen en door allerlei arbeid op het veld – alle werk, waartoe zij hen onder mishandeling als slaven gebruikten.’ ‘Maar hoe meer men hen onderdrukte, des te meer vermenigvuldigden zij zich en breidden zij zich uit.’ [...] De tijd voor de verlossing van Israël was gekomen. Maar Gods doel zou tot stand gebracht worden op een wijze die spotte met menselijke trots. De verlosser zou komen als een eenvoudige herder, met slechts een staf in Zijn hand; maar God zou die staf tot een symbool maken van Zijn macht.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 210, 219, 220.

Voor verdere studie

“Sommigen waren zorgvuldig om hun kinderen in de wet van God te onderwijzen, maar veel van de Israëlieten waren getuige geweest van zoveel afgoderij dat ze ideeën over Gods wet verward hadden. Degenen die God vreesden, riepen tot Hem in angst van geest om hun juk van pijnlijke slavernij te verbreken en hen uit het land van hun gevangenschap te halen, zodat ze vrij zouden zijn om Hem te dienen. God hoorde hun geschreeuw en deed Mozes opstaan als Zijn instrument om de bevrijding van Zijn volk te bewerkstelligen.” –*The Story of Redemption*, blz. 147.

2^e Les

Sabbat 10 juli 2021

Sabbatbegin 21.59 ^{u.} ↔ 21.58 ^{u.}

Wonderbaarlijke verlossing

“De Heer is niet onachtzaam jegens Zijn volk, en Hij zal iedereen die hen onderdrukt, straffen en terechtwijzen. Hij hoort elk gekreun; Hij luistert naar elk gebed; Hij observeert de bewegingen van iedereen; Hij keurt elke handeling goed of veroordeelt deze. De Heer van de hemel wordt voorgesteld als het doen opstaan van de gevallenen. Hij is de Vriend van allen die Hem liefhebben en vrezen, en Hij zal iedereen straffen die het aandurft hen van veilige paden af te leiden, door hen in moeilijke posities te plaatsen, terwijl zij gewetensvol proberen de weg van de Heer te bewandelen en de woonplaats van de rechtvaardigen te bereiken.” –*The Upward Look*, blz. 364.

ZONDAG

Geroepen om een geweldige missie uit te voeren

1. Wat vertelde de Heer aan Mozes toen Hij aan hem verscheen vanuit de brandende braamstruik? Welk moment was er in Zijn grote plan gekomen? Éxodus 3:7-9.

“De Hebreeuwse natie was een groot aantal jaren in slavernij. Ze waren slaven in Egypte, en de Egyptenaren behandelden hen alsof ze het recht hadden om hen te beheersen in ziel, lichaam en geest. Maar de Heer was niet onverschillig voor hun toestand, Hij was Zijn onderdrukte volk niet vergeten. Het verslag zegt: ‘En God hoorde hun gekerm, en God gedacht aan Zijn verbond met Abraham, met Izak, en met Jakob. En God zag de kinderen Israëls aan, en God kende hen.’ ‘Ik heb duidelijk de onderdrukking van Mijn volk, dat in Egypte is, gezien en heb hun geschreeuw om hulp vanwege hun slavendrijvers gehoord. Voorzeker, Ik ken hun leed. Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig is van melk en honing.’ ” –*The Southern Work*, blz. 41.

MAANDAG

- 2. Welke missie en bemoediging gaf God Mozes, nadat Hij hem het goede nieuws had gegeven dat hij Zijn volk uit de slavernij zou verlossen? Éxodus 3:10-12.**

“De Heer gebod Mozes om naar de farao te gaan en hem te vragen Israël toe te staan Egypte te verlaten. Vierhonderd jaar lang waren ze in Egypte geweest en in slavernij onder de Egyptenaren.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 287.

“De tijd voor de verlossing van Israël was gekomen. Maar Gods doel zou tot stand gebracht worden op een wijze die spotte met menselijke trots. De verlosser zou komen als een eenvoudige herder, met slechts een staf in zijn hand; maar God zou die staf tot een symbool maken van Zijn macht. [...]

Toen Mozes Gods bevel kreeg, was hij onzeker van zichzelf, traag om te spreken en schuw. Hij was overweldigd door een gevoel van zijn onbekwaamheid om een spreekbuis te zijn van God tot Israël. Maar nadat hij het werk had aanvaard, deed hij dit met heel zijn hart, en stelde heel zijn vertrouwen in de Here. De grootheid van zijn zending riep de beste krachten in hem wakker. God zegende zijn bereidwillige gehoorzaamheid, en hij werd welsprekend, vol hoop, zelfverzekerd, en geschikt voor het grootste werk dat ooit aan een mens is toevertrouwd. Dit is een voorbeeld van hetgeen God doet om het karakter te sterken van hen die Hem volledig vertrouwen en zich zonder voorbehoud aan Zijn bevelen overgeven.” –*Conflict and Courage*, blz. 87.

DINSDAG

Goed nieuws voor Gods volk

- 3. Wie zou Mozes eerst ontmoeten, terwijl hij naar Egypte ging? Welke schitterende boodschap van God moest hij hun geven? Éxodus 3:15-17.**

“Mozes kreeg opdracht eerst de oudsten van Israël bijeen te roepen, de edelsten en rechtvaardigsten onder hen, die lang gezocht hadden over hun verdrukking, ...” –*Patriarchen en profeten*, blz. 221.

“Vanaf het begin heeft God door Zijn Heilige Geest via menselijke werktuigen gewerkt voor de voltooiing van Zijn doel ten bate van de gevallen mensheid. Dit werd geopenbaard in het leven van de aartsvaders. Ook aan de gemeente in de woestijn, ten tijde van Mozes, gaf God Zijn ‘goede Geest, om hen te onderrichten.’ (Nehemia 9:20) En in de dagen der apostelen werkte Hij op machtige wijze voor Zijn gemeente door middel van de Heilige Geest, Dezelfde kracht die de aartsvaders ondersteunde, die Kaleb en Jozua geloof en moed gaf, en die het werk van de apostolische gemeente doeltreffend maakte, heeft in alle daaropvolgende eeuwen Gods gelovige kinderen bijgestaan.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 39.

WOENSDAG

4. **Bij wie zouden Mozes en de oudsten van Israël het verzoek om vrijlating van het volk moeten indienen? Konden zij verwachten dat de Egyptische autoriteit een dergelijk verzoekschrift zonder meer zou accepteren? Éxodus 3:18-20.**

“Mozes had niet verwacht dat dit de manier was waarop de Heer hem zou gebruiken om Israël uit Egypte te bevrijden. Hij dacht dat het door oorlog zou zijn. En toen de Heer hem bekendmaakte dat hij voor de farao moest staan, en in Zijn naam hem moest eisen dat hij Israël zou laten gaan, schrok hij terug voor de taak.

De farao voor wie hij zou verschijnen, was niet degene die had verordend dat hij ter dood zou worden gebracht. Die koning was dood, en een ander had de teugels van de regering overgenomen. Bijna alle Egyptische koningen werden farao genoemd. Mozes had liever aan het hoofd van de kinderen van Israël gestaan als hun generaal, en oorlog gevoerd met de Egyptenaren. Maar dit was niet Gods plan. Hij zou voor Zijn volk grootgemaakt worden en niet alleen

hen, maar ook de Egyptenaren leren dat er een levende God is, die de macht heeft om te redden en te vernietigen.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 1, blz. 170, 171.

DONDERDAG

Farao's weigering en de plagen

- 5. Welke boodschap van God bracht Mozes aan de farao, nadat vijf plagen het land hadden getroffen en de koning het tot slaaf ge- maakte volk nog steeds niet wilde bevrijden? Éxodus 9:14.**

“Iedere keer als hij weigerde zich aan Gods wil te onderwerpen, werd zijn hart meer verhard en kon de Geest van God er minder indruk op maken. Hij zaaide het zaad van de koppigheid en God liet het gedijen. Hij had het door een wonder kunnen verhinderen, maar dat was niet Zijn plan. Hij stond toe dat het opgroeide en naar zijn aard vrucht voortbracht, om zo de waarheid van de Schrift aan te tonen: ‘Wat een mens zaait, zal hij ook oogsten.’ Als een mens twijfel zaait, zal hij twijfel oogsten. Door het eerste licht en iedere volgende lichtstraal te verwerpen, kwam Farao van de ene mate van verharding tot de andere, tot de koude, dode lichamen van de eerstgeborenen slechts voor een moment zijn ongeloof en halsstarrigheid tot staan brachten. Vastbesloten niet aan Gods wil toe te geven, vervolgde hij moedwillig zijn weg tot hij werd verzwolgen door de wateren van de Rode Zee.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 101.

VRIJDAG

- 6. Welk plotselinge bevel gaf de farao na de tiende plaag, die nodig was om de ijzeren wil van de Egyptenaren te buigen? Éxodus 12:31-33.**

“De wonderbare voorzieningen, verbonden met Israëls bevrijding uit de Egyptische slavernij, en hun bezetting van het beloofde land, brachten vele heidenen ertoe de God van Israël te erkennen als de Opperheerser. ‘De Egyptenaren zullen weten, dat Ik de Here ben’, luidde de belofte, ‘wanneer Ik Mijn hand tegen Egypte uitstrek en de Israëlieten uit hun midden wegleid.’ (Éxodus 7:5)

Zelfs de trotse Faraó was gedwongen de macht van Jehova te erkennen.’ Gaat, dient de Here’, drong hij aan bij Mozes en Aäron, ‘en wil ook mij zegenen!’ (Éxodus 12:31, 32)” –*Profeten en koningen*, blz. 227.

SABBAT

De uittocht

- 7. Welke grote gebeurtenis vond er uiteindelijk plaats? Wat was het doel van de Heer om Israël uit de Egyptische slavernij te bevrijden? Éxodus 12:40, 41; Handelingen 7:6, 7; Éxodus 29:46.**

“Die dag ging in vervulling wat eeuwen geleden in een visioen aan Abraham was getoond: ‘Weet voorzeker, dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land, dat het hunne niet is, en dat zij hen dienen zullen, en dat die hen zullen verdrukken, vierhonderd jaar. Doch ook het volk, dat zij zullen dienen, zal Ik richten, en daarna zullen zij met grote have uittrekken.’ Genesis 15:13, 14 Deze vierhonderd

jaar waren nu verstreken. ‘Op de dag af, gingen al de legerscharen des Heren uit het land Egypte.’” –*Patriarchen en profeten*, blz. 245, 246.

“Maar evenals de sterren in hun vaste kringloop kennen Gods bedoelingen geen haast en geen uitstel. Door de zinnebeelden van de diepe duisternis en de rokende oven had God aan Abraham de slavernij van Israël in Egypte voorzegd en Hij had meegedeeld dat zij vierhonderd jaar in dat land zouden vertoeven. ‘Daarna’, zei Hij, ‘zullen zij met grote have uittrekken.’ (Genesis 15:14)

Alle macht van Farao’s trotse rijk streed hiertegen vergeefs. Op de aangegeven dag ‘gingen alle legerscharen des Heren uit het land Egypte.’ (Éxodus 12:41)” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 22.

Voor verdere studie

“Dit geval is voor ons welzijn vermeld. Hetzelfde wat zich voltrok in het hart van Farao, zal in elk hart plaatsvinden dat nalaat het licht te koesteren en stipt in haar stralen te wandelen. God vernietigt niemand. De zondaar vernietigt zichzelf door zijn eigen onboetvaardigheid. Wanneer iemand eenmaal heeft nagelaten om gehoor te geven aan de uitnodigingen, de berispingen en de waarschuwingen van de Geest van God, verhardt zijn geweten en de volgende keer dat hij wordt gewaarschuwd, is het moeilijker om te gehoorzamen dan voorheen. Zo gaat het bij elke herhaling. Het geweten is de stem van God die gehoord wordt temidden van het conflict van menselijke hartstochten; wanneer deze wordt weerstaan, wordt de Geest van God bedroefd.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 101.

3e Les

Sabbat 17 juli 2021

Sabbatbegin 21.52^u ↔ 21.51^u

Reizen onder goddelijke bescherming

“U hebt zelf gezien wat Ik met de Egyptenaren gedaan heb en hoe Ik u op arendsvleugels gedragen en u bij Mij gebracht heb.” Éxodus 19:4.

“In al hun benauwdheid was Hij benauwd; de Engel van Zijn aangezicht heeft hen verlost. Door Zijn liefde en door Zijn genade heeft Hij hen bevrijd; Hij hief hen op en droeg hen al de dagen van weleer.” Jesaja 63:9.

ZONDAG

Een pad door de zee

1. **Wat deden de Egyptenaren toen de Israëlieten hun kamp hadden opgeslagen bij de Rode Zee? Welke oplossing bood de Heer voor deze vreselijke situatie? Éxodus 14:9; 13-16.**

“... Faraó gebood Israël te laten gaan; maar nadat de Egyptenaren hun doden hadden begraven, had hij berouw dat hij Israël had laten gaan. Zijn raadgevers en machtige mannen probeerden verantwoording af te leggen voor hun verlies. Ze wilden niet toegeven dat het bezoek of het oordeel van God was, en daarom jaagden ze de kinderen van Israël na.

Toen de Israëlieten zagen dat de Egyptische legermenigte hen achtervolgde, sommigen op paarden en sommigen in wagens, en uitgerust voor oorlog, bezweken hun harten. De Rode Zee lag voor hen en de Egyptische legermenigte achter hen. Ze konden geen uitweg zien. Een triomfkreet barstte los bij de Egyptenaren om Israël volledig in hun macht te hebben. De Israëlieten waren doodsbang.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 265.

MAANDAG

2. **Welk pad opende de Heer voor Zijn volk? Wat zag Israël op die prachtige, gedenkwaardige dag? Éxodus 14:22, 29-31.**

“De Egyptenaren durfden zich op het pad, dat God voor Zijn volk had gemaakt, te begeven en de engelen van God gingen door hun leger heen en verwijderden de wagenwielen. Ze werden bezocht door plagen. Ze kwamen erg langzaam vooruit en ze begonnen zich zorgen te maken. Zij herinnerden zich de oordelen, die de God van de Hebreëen hen had gebracht in Egypte om hen te dwingen Israël te laten gaan en ze dachten dat God hen allen misschien in de handen van de Israëlieten zou geven. Ze besloten dat God voor de Israëlieten vocht en ze werden heel erg bang en ze keerden om van hen te vluchten.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 1, blz. 209, 210.

“... De Heer beval Mozes hen te vragen om naar voren te gaan en de staf op te tillen en zijn hand uit te strekken over de zee en het water te scheiden. Dat deed Mozes en zie, de zee week en de kinderen van Israël liepen er droogvoets door. De farao had zo lang weerstand geboden aan God en zijn hart verhard tegen Zijn machtige wonderlijke werken, dat hij verblind het pad, dat God zo wonderbaarlijk voor Zijn volk had gemaakt, op haastte. Weer kreeg Mozes de opdracht om zijn hand over de zee uit te strekken en zo ‘vloei de zee terug naar zijn oorspronkelijke plaats’; en het water bedekte de Egyptische troepen en ze verdronken” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 265, 266.

DINSDAG

Begeleiding overdag en 's nachts

3. **Wie leide de mensen op hun zware reis? Konden ze Hem persoonlijk zien, terwijl Hij hen vergezelde als hun voorhoede en achterhoede? Éxodus 13:21, 22.**

“Vanaf het begin van de zonde was Christus met Zijn volk om het gezag van satan te betwisten, want Hij zag dat de strijd vervolgd moest worden hier op aarde.... Omgeven door de wolkkolom overdag en ’s nachts door een vuurkolom, stuurde, leidde en adviseerde Christus de kinderen van Israël op hun reizen van Egypte naar Kanaän. Maar hoe onwillig waren de kinderen van Israël om geleid te worden, hoe onwillig om beheerst te worden door de stem van de Engel van de Heer! Hoe graag wilden ze hun eigen koers varen!”
–*Christ Triumphant*, blz. 108.

“De prachtige wolkkolom, die hen vergezeld had op hun omzwer-vingen en diende om hen te beschermen tegen de felle zonnestralen, had de hele dag groots voor hen uit bewogen, niet onderhevig aan zonneschijn of storm en ’s nachts was het een vuurkolom geworden om hen bij te schijnen op hun weg. Ze hadden het gevolgd als een teken van God om verder te gaan, maar nu vroegen ze zich onder elkaar af of het niet de schaduw was van een of andere vreselijke ramp, die hen zou overkomen, want had het hen niet naar de verkeerde kant van de berg geleid, naar een onbegaanbaar pad?”
–*Signs of the Times*, 1 april 1880.

WOENSDAG

- 4. Waarin voorzag de ‘wolk nog meer, naast het zijn van hun licht in de nacht en hun schaduw gedurende de dag? Wat kunnen we daarom geruststellend zeggen met de psalmist? Éxodus 14:19, 20; Psalm 121:5.**

“De Egyptenaren konden de Hebreëen niet zien, want de wolk van dikke duisternis was voor hen en deze wolk was een en al licht voor de Israëlieten. Zo toonde God Zijn macht om Zijn volk te bewijzen of ze Hem zouden vertrouwen, nadat Hij hen zulke tekenen van Zijn zorg en liefde voor hen had gegeven, en om hun ongelooft en gemopper terecht te wijzen” –*The Story of Redemption*, blz. 123.

DONDERDAG

5. **Wat deed de ‘wolk’ nog meer gedurende de reis door de woestijn? Waren de Israëlieten ooit alleen of verlaten gedurende hun reis? Éxodus 40:36-38; Nehemía 9:19.**

“Deze natie van slaven zou door God onderwezen worden. Jezus Christus, omgeven door de wolk- en vuurkolom, zou hun onzichtbare leider zijn, de heerser over al hun stammen. Mozes zou de spreekbuis van God zijn. Veertig jaar lang heerste God over hen, terwijl ze door de woestijn reisden.... Ze dienden apart gehouden te worden van alle naties, om geleid en begeleid te worden totdat zij, door een juiste weergave van het goddelijke karakter, God zouden leren kennen, Zijn geboden zouden eerbiedigen en gehoorzamen.” –*The Southern Work*, blz. 41, 42.

“Zoals Gods volk in de oudheid was, zo dienen wij ons voor te bereiden om voorwaarts te gaan wanneer de wolk oprijst en naar voren gaat, en te stoppen wanneer de wolk blijft hangen boven een bepaalde plek. Niemand kan stil staan en geen vooruitgang boeken.” –(*Manuscript 56*, 9 Mei 1902) *The Upward Look*, blz. 143.

Brood uit de hemel

6. **Wat gaf de Heer aan die enorm grote groep nadat ze zes weken gereisd hadden en de voorraden op begonnen te raken? Éxodus 16:4, 17, 18, 32.**

“En de lofzang der Levieten, die Nehemia vermeldt, geeft een levendig beeld van Gods zorg over Israël, zelfs tijdens deze jaren van verwerping en verbanning: ‘Gij hebt toch in Uw grote barmhartigheid hen niet in de woestijn verlaten. De wolkkolom week niet van boven hen des daags, om hen op de weg te leiden, noch de vuurkolom des nachts, om hun op de weg die ze gingen, licht te geven. En Gij hebt hun Uw goede Geest gegeven, om hen te onderrichten, en Uw manna hebt Gij aan hun mond niet onthouden, en Gij hebt hun water gegeven voor hun dorst. Ja, veertig jaar hebt Gij hen in de woestijn onderhouden ... hun klederen zijn niet versleten en hun voeten niet gezwollen.’ Nehemia 9:19-21” –*Patriarchen en profeten*, blz. 369, 370.

“Het licht dat God heeft gegeven en zal blijven geven over het voedselvraagstuk is voor Zijn volk vandaag, wat het manna was voor de kinderen van Israël. Het manna viel uit de hemel en de mensen werd verteld het te verzamelen en het als eten klaar te maken. Zo zal in de verschillende landen licht gegeven worden aan het volk van de Heer, en er zal voor die landen geschikt gezondheidsvoedsel worden geproduceerd.” –*Adviezen over dieet en voeding*, blz. 235.

7. **Hoe lang voorzag de Vader Zijn kinderen van dagelijks voedsel? Hoe noemde de schrijver van de Bijbel deze speciale voorziening? Éxodus 16:35; Jozua 5:11, 12; Psalm 78:23-25.**

“Toen de God van Israël Zijn volk uit Egypte leidde, onthield Hij hun grotendeels vlees, maar Hij gaf hun brood uit de hemel en water uit de harde rots.” —*Adviezen over dieet en voeding*, blz. 130.

“Het manna bleef vallen en ze werden ’s ochtends en ’s avonds door een goddelijke hand gevoed. De wolkkolom bij dag en de vuurkolom bij nacht betekende de aanwezigheid van God, hetgeen een levend gedenkteken voor hen was. De goddelijke aanwezigheid was niet afhankelijk van de aanwezigheid van Mozes. Maar juist op het moment dat hij op de berg bij de Heer voor hen pleitte, haastten ze zich in beschamende dwalingen, in het overtreden van de wet, die zo kort daarvoor in grootsheid gegeven was.” —*Testimonies for the Church*, vol. 3, blz. 340.

“ ‘De Israëlieten nu hebben veertig jaar het manna gegeten, totdat zij kwamen in bewoond land; het manna hebben zij gegeten, totdat zij kwamen aan de grens van het land Kanaan.’ Gedurende veertig jaren werden ze dagelijks aan Gods nimmer falende zorg en tedere liefde herinnerd door deze wonderbaarlijke voorziening.” —*Patriarchen en profeten*, blz. 259.

Voor verdere studie

“Het omzwerven in de woestijn diende niet alleen als een oordeel over de opstandelingen en mopperaars, maar moest ook dienen als onderricht voor het opkomend geslacht, om hen voor te bereiden op hun intocht in het beloofde land. Mozes had hun gezegd: ‘De Here, uw God, vermaant u, zoals een man zijn zoon vermaant’, ‘om u te verootmoedigen en u op de proef te stellen ten einde te weten, wat er in uw hart was: Of gij al dan niet Zijn geboden zoudt onderhouden. Ja, Hij ... deed u honger lijden en gaf u het manna te eten, dat gij niet kendet en dat ook uw vaders niet gekend hebben, om u te doen weten dat de mens niet alleen van brood leeft, maar ... van alles wat uit de mond des Heren uitgaat.’ Deuteronomium 8:5, 2, 3” –*Patriarchen en profeten*, blz. 370.

4^e Les

Sabbat 24 juli 2021

Sabbatbegin 21.43^u ↔ 21.42^u

Het geschenk van de wet

“Als de geboden van God bindend dienen te zijn voor duizenden generaties, zal dit hen in het koninkrijk Gods brengen, in de aanwezigheid van God en Zijn heilige engelen.

Dit argument kan niet tegengesproken worden. De geboden van God zullen voortduren in alle tijd en eeuwigheid. Zijn ze ons dan als een last gegeven? Nee. ‘En de Heere gebood ons te doen al deze inzettingen, om te vrezen de Heere, onze God, ons voor altoos ten goede, om ons in het leven te behouden, gelijk het te dezen dage is.’ Deuteronomium 6:24. De Heer gaf Zijn volk geboden, zodat zij door die te gehoorzamen, hun lichamelijke, geestelijke en zedelijke gezondheid zouden behouden. Zij dienden in gehoorzaamheid te leven; maar de dood is het zekere gevolg van ongehoorzaamheid aan de wet van God.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 413, 414.

Geboden verbonden aan de eeuwigheid

1. **Wat gaf de Heer – toen de Israëlieten naar de berg Sinai kwamen – ten voordele van Zijn volk, terwijl Hij direct met hen sprak met Zijn eigen stem? En waar schreef Hij ze toen? Exodus 20:1; Deuteronomium 9:10; Éxodus 34:28b; 31:18.**

“De geboden van God zijn veelomvattend en verreikend; in een paar woorden ontvouwen ze de hele plicht van de mens. ‘En gij zult de Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht. ... Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. ...’ Markus 12:30, 31. In deze woorden zijn de lengte en breedte, de diepte en hoogte van Gods wet inbegrepen; want Paulus zegt: ‘... Zo is dan de liefde de vervulling der wet.’ Romeinen 13:10. De enige definitie die we in de Bijbel kunnen vinden voor zonde is deze: ‘... Want de zonde is de ongerechtigheid.’ 1 Johannes 3:4. Gods Woord zegt: ‘Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods.’ Romeinen 3:23. ‘... Er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot één toe.’ Romeinen 3:12. Velen worden bedrogen door de toestand van hun hart. Ze realiseren zich niet dat het natuurlijke hart meer dan enig ding ‘arglistig’ en ‘dodelijk’ is (Jeremía 17:9). Zij wikkelen zichzelf in hun eigen gerechtigheid en ze zijn tevreden over het bereiken van hun eigen menselijke karaktermaatstaf; maar hoe noodlottig falen zij als ze de goddelijke maatstaf niet bereiken, en uit zichzelf niet aan de eisen van God kunnen voldoen.”
–*Selected Messages*, book 1, blz. 320.

MAANDAG

2. **Wat schrijft de heilige Schrift over de geldigheid en omvang van deze goddelijke principes? Wat zei Jezus over de geldigheidsduur van de heilige wet? Psalm 111:7, 8; Matthéüs 5:17; Lukas 16:17.**

“ ‘Eer de hemel en de aarde vergaan, ‘zei Jezus, ‘zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied.’ De zon, die aan de hemel staat, de aarde waarop u woont, zijn Gods getuigen dat Zijn wet onveranderlijk en eeuwig is. Al zouden zij voorbijgaan, Gods geboden blijven bestaan. ‘Gemakkelijker zouden hemel en aarde vergaan dan dat er van de wet één tittel zou vallen.’ Lukas 16:17. Het stelsel van schaduwen dat op Jezus wees als het Lam Gods zou bij Zijn dood eindigen, maar de geboden van de Decaloog zijn even onveranderlijk als Gods troon.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 249.

“Ons werk is om de wet van God hoog te houden; want Christus heeft gezegd ‘... het is lichter, dat de hemel en de aarde voorbijgaan, dan dat een tittel der wet valt.’ (Lukas 16:17) Hij heeft gezegd: ‘Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat hun macht zij aan de boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad.’ (Openbaring 22:14)” –*Signs of the Times*, 22 april 1889.

DINSDAG

De maatstaf voor verlossing

3. **Wat heeft Mozes – naast de goddelijke, heilige Decaloog – aan het volk van de Heer gegeven om de heilighoudingsdiensten en het dagelijks leven te besturen? Wat was in de aanvullende bepalingen opgenomen? Leviticus 7:37, 38; 11:46, 47; Éxodus 22:31 [Zie Leviticus 11:44].**

“ ‘Want het land is bevuurd vanwege zijn inwoners; want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzettingen, zij vernietigen het eeuwig verbond. Daarom verteert de vloek het land, en die daarin wonen, zullen verwoest worden.’ (Jesaja 24:5, 6) Velen verbazen zich dat het menselijk ras fysiek, mentaal en moreel zo gedegeneerd is. Ze begrijpen niet dat het de schending is van Gods grondwet en wetten, en de schending van de gezondheidswetten, die deze trieste degeneratie heeft veroorzaakt. De overtreding van Gods geboden heeft ervoor gezorgd dat Zijn welvarende hand is verwijderd.” –*Spiritual Gifts*, vol. 41, blz. 123, 124.

“Zoals de Bijbel twee wetten laat zien, de een onveranderlijk en eeuwig, de andere als hulpmiddel en tijdelijk, zijn er ook twee verbonden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 333.

WOENSDAG

- 4. Welke functie heeft Gods wet, aangezien het de zondaar niet kan rechtvaardigen? Romeinen 3:20; 7:7.**

“ ‘Door de wet is de kennis der zonde.’ (Romeinen 3:20); ‘want de zonde is de ongerechtigheid.’ 1 Johannes 3:4. Het is door de wet dat mensen overtuigd worden van zonde; en zij moeten zichzelf zondaars voelen, blootgesteld aan de toorn van God, voordat zij beseffen dat ze behoefte hebben aan een Verlosser. Satan werkt voortdurend om de menselijke inschatting van het gruwelijke karakter van de zonde te verlagen. En zij die de wet van God onder hun voeten vertrappen, doen het werk van de grote bedrieger; want zij verwerpen de enige regel waarmee zij de zonde kunnen definiëren, en nemen dit mee naar huis naar het geweten van de overtreder.

De wet van God reikt tot die geheime doeleinden, die, hoewel zij zondig kunnen zijn, dikwijls lichtvaardig worden overgeslagen, maar die in werkelijkheid de grondslag en toets van het karakter zijn. Het is de spiegel waarin de zondaar dient te kijken als hij een juiste kennis wil hebben van zijn zedelijk karakter. En wanneer hij zichzelf veroordeeld ziet door die grote maatstaf van gerechtigheid, moet zijn volgende stap zijn om berouw te hebben van zijn zonden en vergeving te zoeken door Christus. Velen slagen hier niet in en proberen de spiegel, die hun gebreken onthult, te breken en zo de wet, die op de smetten in hun leven en karakter wijst, ongeldig te maken.” –*Selected Messages*, boek 1, blz. 219.

DONDERDAG

Weerspiegeling van liefde en loyaliteit.

- 5. Wat is – gegeven door de liefhebbende God – de vervulling van Zijn wet? Romeinen 13:8-10.**

“Liefde voor God moet in ons dagelijks leven gebracht worden. Dan, en dan alleen, kunnen we ware liefde voor onze medemensen tonen. Wanneer dit gedaan wordt, wanneer Christus in ons hart getrouwd is, laten we zien, door ons dagelijks leven, door ons gesprek, door onze

onzelfzuchtige interesse in elkaar, door onze diepe liefde voor zielen, dat we doeners van het woord van God zijn. De echtheid van ons gesprek wordt gekenmerkt door een diepe, oprechte vroomheid, die de ziel zuivert en onophoudelijk werkt ten goede van anderen.

“ ‘Geliefden! Laat ons elkander liefhebben, want de liefde is uit God.’ (1 Johannes 4:7); ‘De liefde doet de naaste geen kwaad. Zo is dan de liefde de vervulling der wet.’ (Romeinen 13:10) ‘En het einde aller dingen is nabij; weest dan nuchter, en waakt in de gebeden. Maar vooral hebt vurige liefde tot elkander; want de liefde zal een menigte van zonden bedekken.’ (1 Petrus 4:7, 8)” –*Signs of the Times*, 11 maart 1897.

VRIJDAG

- 6. Hoe belangrijk is het feit dat Israël Gods wet, beloften, profetieën en Godsspraken kreeg? Wat schreven Mozes en de apostel Paulus hierover? Deuteronomium 4:6; Romeinen 3:1, 2; 9:4, 5.**

“Mozes vestigde hun aandacht op ‘de dag, waarop gij voor het aangezicht van de Here, uw God, bij Horeb stond’. En hij stelde hen de vraag: ‘Immers welk groot volk er is, waaraan de goden zó nabij zijn als de Here, onze God, telkens als wij tot Hem roepen? En welk groot volk is er, dat inzettingen en verordeningen heeft zo rechtvaardig, als heel deze wet, die ik u heden voorleg?’ Vandaag zou deze vraag, die aan Israël gesteld is, herhaald kunnen worden. De wetten die God aan het oude Israël gegeven heeft, zijn verstandiger, beter en menselijker dan de wetten van de beschaafde volken op aarde. De wetten der volken vertonen de gebreken en zwakheden

van het onbekeerde hart; Gods wet echter draagt Zijn merkteken.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 420.

SABBAT

7. **Wat zegt de heilige Schrift over hen die de heilige geboden van de Heer gehoorzamen? Hoe zal elke christen omgaan met deze kostbare beginselen? Psalm 112:1; 128:1; Openbaring 22:14.**

“God had de mens Zijn geboden gegeven als een leefregel, maar Zijn wet was overtreden, en alle denkbare zonden werden bedreven.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 62.

“Niemand hoeft er bevreesd voor te zijn dat vrijgevigheid hem tot armoede zal brengen. Gehoorzaamheid aan Gods geboden zal zeker tot voorspoed leiden. ‘Want ter wille daarvan zal de Here u zegenen in al uw werk en in alles wat gij onderneemt.’ ‘Dan zult gij aan vele volken lenen, maar gij zult niet te leen ontvangen; gij zult over vele volken heersen, maar over u zullen zij niet heersen.’ Deuteronomium 15:10, 6.” –*De weg tot gezondheid*, blz. 153.

“Wie deel krijgt aan de goddelijke natuur zal in harmonie zijn met Gods grote maatstaf van gerechtigheid, Zijn heilige wet. Aan de hand van deze maatstaf beoordeelt God de daden der mensen. Dit zal in het oordeel de toets zijn voor het karakter.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 192.

Voor verdere studie

“God eist volmaaktheid van Zijn kinderen. Zijn wet is een weergave van Zijn eigen karakter en de maatstaf van ieder karakter. Deze oneindige maatstaf wordt aan iedereen voorgehouden, opdat er geen vergissing kan ontstaan over het soort mensen waaruit God Zijn koninkrijk wil samenstellen. Christus’ leven op aarde was een volmaakte weergave van Gods wet en wanneer zij, die beweren dat zij kinderen van God zijn, in hun karakter aan Christus gelijk worden, zullen zij Gods geboden gehoor-

zamen. Dan kan de Heer hen vertrouwen om deel uit te maken van hen die het hemels gezin zullen vormen. Bekleed met het heerlijk gewaad van Christus' gerechtigheid hebben zij deel aan het feestmaal van de Koning. Zij hebben recht om deel uit te maken van de schare die gewassen is door het bloed." –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 193.

"Het is in het belang van mensen, ook in deze tijd, om de geboden van God te bewaren. En het komt zeker hun eeuwige leven ten goede als ze hun leven aan God onderwerpen en zich met Hem ... verzoenen. [...] God maakte hem tot iemand met een vrije wil, gehoorzaam of ongehoorzaam. De beloning van het eeuwig leven – het eeuwig gewicht der heerlijkheid – is voor allen die Gods wil doen, terwijl de dreiging van Zijn toorn rust op hen die Zijn wet trotseren." –*Het geheiligde leven*, blz. 57, 58.

5e Les

Sabbat 31 juli 2021

Sabbatbegin 21.33 ^u ↔ 21.31 ^u.

Gods verbond met Zijn volk

"In Éxodus 19 staat: 'U hebt gezien, wat Ik de Egyptenaars gedaan heb; hoe Ik u op vleugelen der arenden gedragen en u tot Mij gebracht heb. Nu dan, indien u naarstig Mijn stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult u Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is van Mij; En u zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die u tot de kinderen Israëls spreken zult.' (Éxodus 19:4-6.)

"Op wat een wonderbaarlijke manier verwaardigde¹ God Zich tegenover Zijn volk. God biedt de Israëlieten aan om hen Zijn kostbare bezit te

¹ Noot van de vertaler: de oorspronkelijke Engelse tekst geeft hier het woord "*condescended*". In deze context betekent dit werkwoord dat iemand die hoger van rang of status is, het niet beneden zich acht om iets met of voor iemand van een lagere rang of status te doen. Het Nederlandse werkwoord "zich verwaardigen" benadert deze betekenis.

maken, als zij Zijn wet gehoorzamen en Zijn Naam verheerlijken.” –*Lift Him Up*, blz. 139.

ZONDAG

1. **Wie waren er opgenomen in het verbond tussen God en Abraham, hoewel zij nog niet leefden? Wat bood God Zijn volk aan toen het juiste moment was gekomen? Genesis 17:7; Éxodus 19:5.**

“God heeft in Zijn oneindige wijsheid Israël uitgekozen als bewaarders van de kostbare schatten der waarheid voor alle volken. Hij heeft hun Zijn Wet gegeven als de maatstaf van het karakter dat zij moesten ontwikkelen ten aanschouwen van de wereld, van engelen en van ongevallen werelden. Zij moesten aan de wereld de wetten van het hemelse bestuur openbaren. Door woord en voorbeeld moesten zij duidelijk getuigenis brengen voor de waarheid. Gods heerlijkheid, Zijn majesteit en macht moesten in al hun voorspoed geopenbaard worden. Zij moesten een koninkrijk van koningen en priesters zijn. God voorzag hun van elke mogelijkheid om het grootste volk op aarde te worden.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 292.

MAANDAG

Een verbond van beloften

2. **Wat bevatte Gods verbond met Abraham? Welke voorzieningen voegde de Heer toe aan het verbond met Israël, naast de beloften aan Abraham? Genesis 17:2, 6, 8; Éxodus 19:5, middelste gedeelte, 6.**

“Kort nadat het legerkamp was opgeslagen bij de Sinai, werd Mozes door God op de berg geroepen. [...] Israël zou nu in een nauwe en bijzondere betrekking komen tot de Allerhoogste – ze zouden als gemeente en als natie onder het bestuur van God ingelijfd worden. De boodschap die Mozes aan het volk moest doorgeven, luidde: ‘Gij hebt gezien, wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan, en dat Ik u op arends-vleugelen gedragen en tot Mij gebracht heb. Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en Mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk.’ (Éxodus 19:4-6.)” –*Patriarchen en profeten*, blz. 268.

DINSDAG

3. Hoe reageerde het volk op de zegeningen die de Heere hen door Mozes aanbood? Wat belofde het volk na het horen van de heilige wetten, voorwaarden en beloften? Éxodus 19:7, 8, 24:3.

“Mozes keerde terug naar de legerplaats, en nadat hij de oudsten van Israël bij zich geroepen had, herhaalde hij Gods boodschap voor hen. Hun antwoord was: ‘Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen.’ Zo gingen ze met God een plechtig verbond aan, waarbij ze beloofden Hem te aanvaarden als hun Heerser, waardoor ze in bijzondere zin onderdanen werden van Zijn gezag. [...] Gedurende hun slavernij had het volk in grote mate de kennis van God en de beginselen

van het verbond met Abraham verloren. [...] Toen ze leefden temidden van afgoderij en verderf, hadden ze geen juiste voorstelling van Gods heiligheid, van de zondigheid van hun eigen hart, hun volstreekte onbekwaamheid om uit zichzelf gehoorzaam te zijn aan Gods wet, en hun behoefte aan een Zaligmaker. [...] God voerde hen naar de Sinai; Hij openbaarde Zijn heerlijkheid; Hij gaf hun Zijn wet, met de belofte van rijke zegeningen als ze gehoorzaam zouden zijn. [...] Het volk besefte niet ... [dat] ze zonder Christus onmogelijk Gods wet konden houden. [...] Met het gevoel dat ze hun eigen gerechtigheid konden bewerken, zeiden ze: 'Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen.' (Éxodus 24:7.)" –*Patriarchen en profeten*, blz. 268, 334, 335.

WOENSDAG

- 4. Wat bouwde Mozes nadat het volk voor de tweede keer had ingestemd met het verbond en had verklaard dit te willen gehoorzamen? Waarom richtte hij vervolgens ook twaalf gedenksteden op en koos hij leiders van elk van de twaalf stammen om offers te brengen voor de Heere? Éxodus 24:4-6.**

“Nadat Mozes van de berg was neergedaald, kwam hij en vertelde het volk ‘al de woorden des Heeren, en al de rechten ..., toen antwoordde al het volk met één stem, en zij zeiden: Al deze woorden, die de Heere gesproken heeft, zullen wij doen. Mozes nu beschreef al de woorden des Heeren, en hij maakte zich des morgens vroeg op, en hij bouwde een altaar onder aan de berg, en twaalf kolommen, naar de twaalf stammen van Israël. En hij zond de jongelingen van de kinderen Israëls, die brandoffers offerden, en de Heere dankoffers offerden, van jonge ossen. En Mozes nam de helft van het bloed, en zette het in bekkens; en de helft van het bloed spregde hij op het altaar. En hij nam het boek des verbonds, en hij las het voor de oren van het volk; en zij zeiden: Al wat de Heere gesproken

heeft, zullen wij doen en gehoorzamen. Toen nam Mozes dat bloed, en sprenge de op het volk; en hij zei: Ziet, dit is het bloed des verbonds, dat de Heere met u gemaakt heeft over al die woorden.’ (Éxodus 24:3-8) Zo werden de kinderen van Israël door een zeer plechtige dienst opnieuw afgezonderd als een bijzonder volk. Het besprenkelen met het bloed stelde het vergieten van het bloed van Jezus voor, waardoor de mens gereinigd wordt van zonde.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 506, 507.

DONDERDAG

Een verbond dat ziet op alle mensen

- 5. Waarom denkt u dat het nodig was om het verbond tussen God en de mens te bekrachtigen, in plaats van alleen maar wederzijdse beloften te doen? Waarom werd alles opgeschreven in een document dat ‘het boek van het verbond’ werd genoemd en een tweede keer aan het volk werd voorgelegd? Éxodus 24:7.**

“Gods gunsten jegens Israël waren altijd geschonken op voorwaarde dat ze gehoorzaam zouden zijn. Aan de voet van de Sinaï hadden ze met Hem een verbond aangegaan als eigendom boven alle volken. Plechtig hadden ze beloofd het pad van gehoorzaamheid te bewandelen. ‘Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen’, hadden ze gezegd. En toen enkele dagen later Gods wet van de Sinaï was verkondigd en verdere aanwijzingen in de vorm van wetten en oordelen door Mozes waren gebracht, hadden de Israëlieten opnieuw eenstemmig beloofd: ‘Al de woorden, die de Here gesproken heeft, zullen wij doen’. Bij de bevestiging van het verbond had het volk nog eens verklaard: ‘Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen en daarnaar zullen wij horen.’ (Éxodus 19:5, 8; 24:3, 7) God had Israël tot Zijn volk verkozen, en zij hadden Hem als hun Koning verkoren.” –*Profeten en koningen*, blz. 183.

“Dit is de gelofte die Gods volk in deze laatste dagen moet afleggen. Hun aanneming bij God is afhankelijk van een trouwe vervulling van de voorwaarden van hun verbintenis met Hem. God betreft in Zijn verbond allen die Hem zullen gehoorzamen. Aan allen die recht

en gerechtigheid zullen doen en hun hand zullen bewaren voor het doen van enig kwaad,...” –*God’s Amazing Grace*, blz. 142.

VRIJDAG

- 6. Waarom vond de ratificatie van het verbond niet plaats door het zetten van eenvoudige initialen of handtekeningen – zoals wij tegenwoordig doen – maar op een veel plechtigere, heiligere manier? Wat betekende het toen Mozes het boek van het verbond en het volk met hetzelfde bloed besprenkelde? Éxodus 24:8; Hebreëen 9:18-20.**

“Mozes had niet de Tien Geboden opgeschreven, maar de verordeningen die God wilde dat het volk zou naleven en de beloften die golden onder de voorwaarde dat zij Hem zouden gehoorzamen. Hij las dit voor aan het volk en zij verbonden zich om al de woorden die de Heere had gesproken te gehoorzamen. Mozes schreef toen hun plechtige belofte in een boek en bracht voor het volk een offer aan God. ‘En hij nam het boek des verbonds, en hij las het voor de oren van het volk; en zij zeiden: Al wat de Heere gesproken heeft, zullen wij doen en gehoorzamen. Toen nam Mozes dat bloed, en spregde het op het volk; en hij zei: Ziet, dit is het bloed des verbonds, dat de Heere met u gemaakt heeft over al die woorden.’ (Éxodus 24:7, 8) Het volk herhaalde hun plechtige belofte tegenover God, om alles te doen wat Hij had gesproken en gehoorzaam te zijn.” –*The Spirit of Prophecy*, deel 1, blz. 240.

Een koninklijk verbond verzegeld met bloed

7. **Wat beleefden de leiders van Israël nadat het verbond tussen God en Zijn volk was gesloten? Wat vond er op een soortgelijke manier plaats nadat Jezus had verwezen naar het bloed van het Nieuwe Testament dat Hij zou vergieten? Éxodus 24:9-11; Matthéüs 26:26-28.**

“Mozes gehoorzaamde het bevel van God en nam Aäron, Nadab en Abihu met zich mee, samen met zeventig van de invloedrijkste ouderlingen van Israël, die hem in zijn werk hadden bijgestaan. Hij plaatste hen op een zodanige afstand dat zij de majesteit van de goddelijke tegenwoordigheid konden aanschouwen, terwijl het volk aan de voet van de berg moest aanbidden. [...] Zij zagen niet de persoon van God, maar alleen de onuitsprekelijke heerlijkheid die Hem omgaf. Als zij daarvoor zo een heilige heerlijkheid hadden aanschouwd, hadden zij niet in leven kunnen blijven. Toen waren zij hier niet op voorbereid. Maar de openbaringen van Gods macht hadden hen met vrees vervuld. Die vrees wekte in hen berouw over hun vroegere overtredingen. Zij hadden God lief en vereerd, en hadden zichzelf gereinigd. Zij hadden nagedacht over Zijn grote heerlijkheid, reinheid en barmhartigheid, totdat zij nader konden komen tot Hem, die het onderwerp van al hun overpeinzingen was geweest. God had Zijn heerlijkheid met een dikke wolk omgeven, zodat het volk haar niet kon aanschouwen. De ouderlingen die Mozes had meegenomen, hadden de taak om hem te helpen bij het

leiden van de schare van Israël naar het beloofde land. Dit werk was van zo een omvang, dat God Zich verwaardigde² om Zijn Geest op hen te leggen. Hij eerde hen met een nauwer zicht op de heerlijkheid die Zijn verheven majesteit omringde, zodat zij met wijsheid hun deel zouden doen in het hun opgedragen werk om Zijn volk te leiden, met Zijn vrees en heerlijkheid voortdurend voor hen.”
–*Spiritual Gifts*, deel 3, blz. 271, 272.

Voor verdere studie

“Op de duidelijkste wijze had Christus hen door Mozes Gods doel voorgehouden en de voorwaarden voor hun voorspoed duidelijk gemaakt. ‘Want gij zijt een volk dat de Here, uw God, heilig is,’ zei Hij. ‘U heeft de Here uw God uit alle volken op de aardbodem uitverkoren om Zijn eigen volk te zijn ... opdat gij zoudt weten dat de Here uw God, de enige God is, de trouwe God, die het verbond en de goedertierenheid houdt jegens wie Hem liefhebben en Zijn geboden onderhouden, tot in duizend geslachten.... Onderhoudt dus het gebod, de inzettingen en verordeningen die ik u heden gebied na te komen. Het zal geschieden, omdat gij aan deze verordeningen gehoor geeft en ze naarstig onderhoudt, dat de Here, uw God, jegens u het verbond en de goedertierenheid zal bevestigen, die Hij aan uw vaders met een eed bekrachtigd heeft; Hij zal u liefhebben, zegenen en talrijk maken; Hij zal zegenen de vrucht van uw schoot en de vrucht van uw bodem, uw koren, most en olie, de worp van uw runderen en de dracht van uw kleinvee, in het land waarvan Hij uw vaders gezworen heeft, dat Hij het u geven zou. Gezegend zult gij zijn boven alle volken.... De Here zal alle ziekten van u afwenden en geen van de boze kwalen van Egypte, die gij kent, zal Hij u opleggen.’ (Deuteronomium 7:6, 9, 11-15)” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 175.

² Noot van de vertaler: de oorspronkelijke Engelse tekst geeft hier het woord “*condescended*”. In deze context betekent dit werkwoord dat iemand die hoger van rang of status is, het niet beneden zich acht om iets met of voor iemand van een lagere rang of status te doen. Het Nederlandse werkwoord “zich verwaardigen” benadert deze betekenis.

Geplaatst rond het heiligdom

“De tabernakel was het symbool van Gods plan, dat door Christus in vervulling zou gaan. Het heerlijke bouwsel met wanden van blinkend goud – de kleuren van de regenboog weerkaatsend – de gordijnen waarin engelenfiguren waren ingeweven – de geur van de gedurig brandende wierook doortrok de gehele ruimte – de priesters gekleed in smetteloos wit – de verborgenheid van het binnenste vertrek – de heerlijkheid van het Heilige der heiligen, de shekina boven het verzoendeksel tussen de in aanbidding knielende engelen. In dit alles wenste God dat Zijn volk zou leren wat Zijn plan was voor de menselijke ziel.” –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 192.

ZONDAG

Gods woonplaats

1. **Wat vroeg de Heer onder andere aan Zijn volk om te doen? Wat was Zijn grote doel voor het heiligdom? Éxodus 25:8; 29:45; Openbaring 21:3.**

“God gaf aanwijzingen dat er een tabernakel gebouwd moest worden, waar de Israëlieten gedurende de woestijnreis Hem konden aanbidden. Uit de hemel kwamen bevelen dat deze tabernakel zonde uitstel gebouwd moest worden. ... (R&H 28 okt., 1902)” –*Bijbelcommentaar*, blz. 47.

“Voor de bouw van het heiligdom als een woonplaats voor God kreeg Mozes opdracht om alle dingen te maken volgens het voorbeeld in de hemel. God riep hem op de berg en openbaarde hem de hemelse dingen en dienovereenkomstig werd de tabernakel met alles wat

daarbij behoorde, vervaardigd. [...] Zo openbaarde Hij aan Israël, in wier midden Hij wilde wonen, Zijn heerlijk ideaal van het karakter. Het voorbeeld werd hun getoond op de berg, toen vanaf de Sinai de wet werd verkondigd en toen God aan Mozes voorbijging en uitriep: ‘Here, Here, God, barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw’. Éxodus 34:6.” –*Karaktervorming*, blz. 35.

MAANDAG

- 2. Wat is daarom een van de meest kenmerkende namen die aan de tabernakel en later ook aan de tempel is gegeven? 1 Samuël 1:24; 3:15; Johannes 2:16.**

“Van nu af zou het volk geëerd worden door de blijvende aanwezigheid van hun Koning. Ik zal in het midden van de Israëlieten wonen en Ik zal hun tot een God zijn, ‘en zij zullen door Mijn heerlijkheid geheiligd worden’ (Éxodus 29:45, 43), luidde de verzekering die aan Mozes gegeven werd. Als symbool van Gods gezag en de belichaming van Zijn wil kreeg Mozes een afschrift van de Decaloog, door de vinger van God Zelf op twee stenen tafelen gegraveerd (Deuteronomium 9:10), om bewaard te worden in het heiligdom, waar het, als dit gereed was, een zichtbaar middelpunt van de aanbidding van het volk zou zijn.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 278.

“We zullen spreken over de liefdevolle trouw van God als de trouwe, tedere, medelijdende herder van Zijn kudde, waarvan Hij gezegd heeft dat niet één uit Zijn hand gerukt zal worden. De taal des harten zal niet een zelfzuchtig morren en kniezen zijn. Lofzangen, gelijk helder vloeiende stromen, zullen komen van de lippen van Gods ware gelovigen. ‘Voorzeker zullen mij het goede en de weldadigheid volgen al de dagen mijns levens en ik zal in het huis des Heren blijven in lengte van dagen.’ ‘Gij zult mij leiden door Uw raad, en daarna zult

Gij mij in heerlijkheid opnemen. Wie heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde.’ Psalm 23:6; 73:24, 25.”
–*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 31.

DINSDAG

De plaats van verzoening en toevlucht

3. **Telkens wanneer een persoon of een volk zondigde of fouten beging, waar konden zij dan vergeving en troost vinden? Hoe kunnen we deze onvergelykbare plaats dus noemen? Leviticus 4:27-29, 31, laatste gedeelte.**

“Maar zichzelf waren machteloos om dit ideaal te bereiken. De openbaring op de Sinäi kon hen slechts van hun behoefte en hun hulpeloosheid bewust doen worden. De tabernakel moest door zijn offerdienst een andere les leren – de les van zondevergeving en van kracht door Christus om te gehoorzamen ten leven.” –*Karaktervorming*, blz. 35.

“De tabernakel die hier wordt genoemd, was een tijdelijke tent ingericht voor de verering van God. De tabernakel, waarvan God het model aan Mozes gaf, was nog niet gebouwd.” –*Spiritual Gifts*, vol. 3, blz. 287.

“ ‘Zo zal hij verzoening doen over het heiligdom om de onreinheden der Israëlieten en om hun overtredingen in al hun zonden; aldus zal hij doen met de tent der samenkomst, die bij hen verblijf houdt te midden van hun onreinheden’. Er moest ook verzoening worden gedaan voor het altaar om het ‘te reinigen en heiligen van de onreinheden der Israëlieten’. (Leviticus 16:16, 19)” –*De grote strijd*, blz. 392.

WOENSDAG

- 4. Terwijl de mensen op verschillende plaatsen andere mensen konden ontmoeten, wie konden zij in het heiligdom ontmoeten? Wat voelde iedere ware gelovige wanneer hij het huis van de Heer binnenging? Éxodus 33:7; 29:42, 43; Psalm 122:1.**

“De tent werd buiten de legerplaats opgeslagen, maar Mozes noemde het de ‘tent der samenkomst’. Allen die oprecht berouw hadden en tot de Here wilden terugkeren, kregen opdracht daarheen te gaan om hun zonden te belijden en Zijn barmhartigheid te zoeken. [...] De Here luisterde naar dit gebed, en gaf hem bevel om zeventig oudsten van Israël bijeen te roepen – mannen niet alleen op leeftijd, maar ook met een gezond oordeel, een waardig gedrag en ervaring. ‘En breng hen naar de tent der samenkomst, opdat zij zich daar bij u opstellen. Dan zal Ik nederdalen en daar met u spreken en een deel van de Geest die op u is, nemen en op hen leggen, opdat zij met u de last van het volk dragen, en gij die niet alleen hoeft te dragen.’ ”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 290, 343, 344.

DONDERDAG

Het Middelpunt

- 5. Wanneer het volk van de ene plaats naar de andere trok, wat werd dan altijd in het midden van het kamp geplaatst? Kampeerden de Levieten in zulke gevallen waar zij maar wilden, of was er een exacte plaats en volgorde die in acht genomen moest worden? Wat leert dit ons, zelfs vandaag de dag? Numeri 1:50; 3:38, 23, 35, 29.**

“Een andere opmerkelijke tentoonstelling aan de omringende volken was de volmaakte orde in het kamp van de Israëlieten. Zij konden de wolk zien zweven boven de plaats waar de tabernakel moest worden opgericht; zij zagen hoe de priesters en andere aangestelden hun speciale werk deden. Ieder deed het deel dat hem was toegewezen in het werk om het kamp gereed te maken voor de nacht. Niemand deed iets wat iemand anders moest doen. Wie zou hebben geprobeerd het werk van een ander te doen, zou de doodstraf hebben gekregen. Ieder deed zijn speciale taak. Bij het oprichten van de tabernakel, paste deel bij deel, en het huis des Heeren werd met prachtige precisie opgericht. Geen woord werd gesproken, geen bevel gegeven, behalve door degene die de leiding had. Niemand was in de war; alles werd in elkaar gezet volgens de gelijkenis die Mozes op de berg was getoond.” –*Lift Him Up*, blz. 145.

VRIJDAG

- 6. Wat nam de gemeente – behalve de Levieten – in acht met betrekking tot de tabernakel? Kon iedere stam zijn eigen plaats in het kamp kiezen zoals hij wenste, of had ieder een bepaalde plaats in het kamp? Wat leren wij van dergelijke voorschriften? Numeri 2:2, 3, 5, 7, 18, 20, 22.**

“Alles verbonden met het opzetten van het kamp was een les voor de kinderen, waardoor zij werden onderwezen in de gewoonten van precisie, zorgvuldigheid en orde. De kinderen die oud genoeg waren, moesten leren hoe zij de tenten moesten opzetten waarin zij woonden, en perfecte orde in acht te nemen bij alles wat zij deden.... Voortdurend kregen zij onderwijs over de hemelse dingen. Voortdurend legden de ouders hun kinderen uit waarom de Israëlieten in de woestijn rondtrokken; waarom de wet bij de Sinaï was gegeven; en wat zij verwachtten te doen en te zijn wanneer zij het beloofde land bereikten.” –*Lift Him Up*, blz. 145.

“Ook de positie van elke stam was bepaald. Ieder moest achter zijn eigen vaandel gaan en zich legeren, zoals de Here bevolen had: ‘De Israëlieten zullen zich legeren ieder bij zijn vendel onder de veldtekenen van hun families; op een afstand zullen zij zich rondom de tent der samenkomst legeren.’ ‘Zoals zij zich zullen legeren, zullen zij ook opbreken, ieder op zijn plaats naar hun vendels.’ Numeri 2:2, 17. De menigte van allerlei slag die Israël vanuit Egypte had vergezeld, mocht niet samenwonen met de stammen, maar moest buiten de legerplaats blijven; en hun nakomelingen werden tot het derde geslacht buiten de gemeenschap gesloten. Deuteronomium 23:7” –*Patriarchen en profeten*, blz. 339.

Gods voortdurende aanwezigheid

7. **Wat gebeurde er toen de tabernakel werd ingewijd? Wat was dag en nacht het zichtbare teken van Gods aanwezigheid in de tabernakel? Éxodus 40:34-38.**

“God had Mozes geboden voor Israël: ‘Zij zullen Mij een heiligdom maken en Ik zal in hun midden wonen.’ (Éxodus 25:8) Hij vertoefde in het heiligdom te midden van Zijn volk. Gedurende heel hun moeitevolle omzwervingen in de woestijn was het zinnebeeld van Zijn tegenwoordigheid bij hen. Zo heeft Christus Zijn tent opgeslagen midden in ons kamp. Hij heeft Zijn tent geplaatst naast de tenten van de mensen, om onder ons te kunnen wonen en ons vertrouwd te kunnen maken met Zijn goddelijk karakter en leven. ‘Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid.’ (Johannes 1:14)” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 14.

Voor verdere studie

“Door Christus moest het doel worden vervuld waarvan de tabernakel een symbool was – dat glorierijke bouwsel met zijn wanden van glinsterend goud, die in de kleuren van de regenboog de gordijnen waarin cherubs waren geweven, weerkaatsten, de alles doortrekkende geur van de altijd brandende wierook, de priesters gekleed in smetteloos wit en in de diepe verborgenheid van het heilige der heiligen, boven het verzoendeksel, tussen de figuren van de voorovergebogen, aanbeddende engelen, de heerlijkheid van de Allerheiligste. In dit alles wilde God, dat Zijn volk Zijn bedoeling las voor de menselijke ziel. Het was dezelfde bedoeling

die Paulus lang daarna, gedreven door de Heilige Geest, verkondigde: ...”
–*Karaktervorming*, blz. 36.

7^e Les

Sabbat 14 augustus 2021

Sabbatbegin 21.08 ^{u.} ↔ 21.06 ^{u.}

De priesterlijke bediening

“De woorden van de Heiland: ‘Breekt deze tempel af en binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen’ hadden met betrekking tot de tempel te Jeruzalem een diepere betekenis dan de toehoorders beseften.

Christus was het fundament en het leven van de tempel. De diensten waren een zinnebeeld van het offer van Gods Zoon. Het priesterschap was ingesteld om het bemiddelend karakter en werk van Christus voor te stellen. Het gehele systeem van de offerdiensten was een voorafschaduw van de dood van de Heiland om de wereld te redden. Deze offers zouden geen doel meer hebben als de grote gebeurtenis waarop ze eeuwenlang hadden gewezen, was vervuld.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 126.

ZONDAG

- 1. Wie wees de Heer aan om in het oude priesterschap te dienen? Wat werd er gedaan voordat ze konden beginnen met het dienen in de tabernakel? Éxodus 28:1; 40:12, 15.**

“Na de inwijding van de tabernakel werden de priesters gewijd voor hun heilig ambt. Deze diensten duurden een week, en elke dag werd

gekenmerkt door speciale ceremoniën. Op de achtste dag aanvaardden ze hun dienst. Bijgestaan door zijn zonen bracht Aäron de offers die God eiste, en hij hief zijn handen op en zegende het volk. Alles was gedaan zoals God bevolen had; Hij nam het offer aan en openbaarde Zijn heerlijkheid op een opmerkelijke wijze: vuur kwam van God en verteerde het offer op het altaar. Het volk zag vol ontzag en met diepe belangstelling naar deze wonderbare manifestatie van goddelijke macht. Ze zagen er een teken in van Gods heerlijkheid en genade, en ze juichten allen en wierpen zich op hun aangezicht alsof ze zich in de onmiddellijke tegenwoordigheid van de Here bevonden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 323.

MAANDAG

Heilige diensten en wetten

- 2. Ten gunste van wie voerden Aäron en zijn zonen – hoewel zij voor de Heer dienden – hun voortdurende bediening uit? Wie of wat symboliseerden de Levitische priesters en hun dienst? Leviticus 9:7; Hebreeën 5:1; 8:1, 2.**

“Op Gods bevel werd de stam van Levi afgezonderd voor de dienst in het heiligdom. Vroeger was elke man de priester van zijn gezin. In de dagen van Abraham werd het priesterschap beschouwd als het recht van de oudste zoon. Nu aanvaardde de Here in plaats van de eerstgeborene van Israël de stam van Levi om het werk in het heiligdom te verrichten. Hiermee openbaarde Hij Zijn goedkeuring over hun trouw, zowel in het vasthouden aan Zijn dienst als in het vol-

trekken van Zijn oordelen toen Israël had gezondigd door het gouden kalf te aanbidden. Het priesterschap bleef echter beperkt tot de familie van Aäron. Alleen Aäron en zijn zonen mochten dienen voor het aangezicht des Heren; de verdere leden van de stam moesten zorgen voor de tabernakel en zijn gebruiksvoorwerpen, ze moesten de priesters bijstaan in hun dienst, maar mochten niet offeren, wierook branden of de heilige dingen zien, tenzij ze bedekt waren.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 313.

DINSDAG

- 3. Op welk ander belangrijk gebied dienden de priesters, afgezien van hun heilige dienst in de tabernakel? Leviticus 10:11; Deuteronomium 33:10; Maléachi 2:7.**

“Zelfs leraren binnen de godsdienst hebben nagelaten om de heilige maatstaf te presenteren, waaraan het karakter wordt afgemeten, omdat zij zijn opgehouden met het eerbiedigen van elk van de voorschriften die God heeft gegeven, die heilig, rechtvaardig en goed zijn. Mensen hebben de verantwoordelijkheid op zich genomen, een maatstaf op te richten die in harmonie is met hun eigen opvattingen. En de wet van de HEERE is onteerd. Daarom is er zo’n grote en wijdverbreide ongerechtigheid. Daarom zijn onze dagen aan het worden zoals de dagen van Noach en Lot. –RH, 2 mei 1893.” –*Geest, Karakter en Persoonlijkheid*, blz. 596.

Communicatie met God voor het volk

4. **Wat deden de priesters in specifieke noodsituaties, als er een dringende noodzaak was om de Heer te raadplegen ten behoeve van het volk? Éxodus 28:30; 1 Samuël 28:5, 6; Ezra 2:63.**

“Rechts en links van de borstplaat waren twee grotere stenen geplaatst, die schitterden met een grote schittering. Wanneer moeilijke zaken gebracht werden voor de rechters, waarover zij niet konden beslissen, werden ze doorverwezen naar de priesters en vroegen zij God, die hen beantwoordde. Als Hij het goedkeurde, en als Hij hun succes zou schenken, rustte een aureool van licht en heerlijkheid vooral op de edelsteen aan de rechterkant. Als Hij het afkeurde, leek er een damp of wolk neer te slaan op de edelsteen aan de linkerhand. Indien zij God vroegen met betrekking tot het ten strijde trekken, zei de edelsteen aan de rechterkant, wanneer deze met licht omringd was: ‘Ga en heb voorspoed’. Wanneer de steen aan de linkerkant door een wolk werd overschaduwd, zei deze: ‘Jullie zullen niet gaan; jullie zullen geen voorspoed hebben.’ ” –*The Story of Redemption*, blz. 183, 184.

DONDERDAG

5. **Waar gingen de kinderen van Israël heen om het juiste oordeel te verkrijgen als er moeilijke problemen waren? Deuteronomium 17:8-10.**

“Bij het onderzoeken van de Schrift, bij het voeden met de woorden des levens, o beschouw het als de stem van God tot de ziel. We kunnen soms in de war raken door de stem van onze vrienden; maar in de Bijbel hebben we de raad van God over alle belangrijke onderwerpen die onze eeuwige belangen aangaan, en in tijdelijke zaken kunnen we veel leren. Het onderwijs ervan zal altijd geschikt zijn voor onze bijzondere omstandigheden en erop berekend zijn ons voor te bereiden om beproevingen te doorstaan en ons geschikt te maken voor het ons door God gegeven werk.” –*A Call to Stand Apart*, blz. 69.

“Nu mag de vraag gesteld worden: ‘Hoe kan hij, die de ploeg bestuurt en de ossen drijft, wijsheid krijgen?’ Door haar te zoeken als zilver en er naar te delven als naar verborgen schatten. ‘Want God geeft onderscheidingsvermogen, Hij leert hem.’ ‘Zulks komt ook voort van de Here der Heirscharen; Hij is wonderlijk van raad, Hij is groot van daad.’” –*Schetsen uit het leven van Ellen G. White*, blz. 321.

VRIJDAG

Bediening voor de zieken en de mensen

- 6. Wat was het werk van de priester bij de genezing van de zieken in geval van een plaag of ziekte? Leviticus 13:2, 3, 6.**

“God gebod de kinderen van Israël in geen geval onzuiverheden van hun personen of van hun kleding toe te laten. Degenen die enige persoonlijke onreinheid hadden, werden tot de avond buiten het kamp gehouden en moesten zichzelf en hun kleding reinigen voordat ze het kamp konden binnengaan. Ook werd hun geboden door God om geen onzuiverheden op het terrein te hebben binnen een grote afstand van het kamp, anders zou de Heer voorbijgaan en hun onreinheid zien.” –*Spiritual Gifts*, vol. 4, blz. 141, 142.

“Door de rituele wetten werd de melaatse onrein beschouwd. Wat hij aanraakte, was onrein. De lucht werd besmet door zijn adem. Als één die reeds dood was, werd hij buiten de woonplaats der mensen gesloten. Iemand die verdacht werd de ziekte te hebben, moest zichzelf aan de priester tonen, die het geval moest onderzoeken en de beslissing nemen. Als de uitspraak lepra was, werd hij van zijn familie geïsoleerd, uit de vergadering van Israël gebannen, en was gedoemd om slechts met andere melaatsen te verkeren. Zelfs koningen en bestuurders waren daar niet van vrijgesteld. Een vorst, door deze vreselijke ziekte aangetast, moest zijn scepter opgeven en uit de gemeenschap vluchten.” –*De weg tot gezondheid*, blz. 48.

SABBAT

7. Welke andere taak hadden de priesters? Numeri 6:23-26.

“In de zinnebeeldige dienst trad de hogepriester nadat hij verzoening had gedaan voor Israël naar buiten en zegende de vergadering.” –*De grote strijd*, blz. 448.

“Het was Gods bedoeling dat deze grote leiders van Zijn volk een voorbeeld van Christus zouden zijn. Aäron droeg de namen van Israël op het hart. Hij maakte het volk de wil van God bekend. Hij betrad het heilige der heiligen op de grote verzoendag ‘niet zonder bloed’ (Hebreeën 9:7), als middelaar voor geheel Israël. Hij zegende daarna de vergadering, zoals Christus eenmaal zal komen om Zijn volk te zegenen als het werk der verzoening voor hen gedaan zal zijn. Dit verheven karakter van het heilig ambt als vertegenwoordiger van onze grote Hogepriester maakte de zonde van Aäron zo zwaar.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 387.

Voor verdere studie

“Christus was de grondslag van heel de joodse samenleving. In de dienst van de joodse priesters worden wij steeds herinnerd aan het offer en het middelaarswerk van Christus. Allen, die nu tot God komen, moeten bedenken dat Zijn verdienste de wierook is, die zich met de gebeden mengt van hen, die zich bekeren van hun zonden, en vergeving, genade en kracht ontvangen. Wij hebben voortdurend Christus’ bemiddeling nodig. Dag aan dag, ’s morgens en ’s avonds moet het ootmoedige hart gebeden opzenden, waarop antwoorden van genade, vrede en blijdschap zullen terugkomen.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 475.

“Let op de stijlfiguur die in vers vijf naar voren wordt gebracht (1 Petrus 2:5): ‘Zo wordt gij ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden op te offeren, die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus.’ Dan oefenen deze levendige stenen een tastbare, praktische invloed uit in het geestelijke huis van de Heer. Ze zijn een heilig priesterschap, die puur en heilig dienstwerk verricht. Ze brengen geestelijke offers, die God welgevallig zijn.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 461.

Onder Gods regering

“Israël werd bestuurd in naam en op gezag van God. Het werk van Mozes, van de zeventig oudsten en van de oversten en richters was alleen om nadruk te leggen op de wetten die God gegeven had; ze hadden niet de bevoegdheid wetten uit te vaardigen voor het volk. Dit was en zou zijn de voorwaarde voor het voortbestaan van Israël als natie.

Van tijd tot tijd zond God mannen die door Hem waren geïnspireerd om het volk te onderrichten en toe te zien op de naleving der wetten.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 552.

ZONDAG

God en Koning

1. **Wat deed de psalmist voor de Heer? Herkende en aanbad hij Hem alleen als God? Psalm 44:5; 47:7, 8.**

“God is onze Koning en wij zijn Zijn onderdanen.” –*Signs of the Times*, 18 november 1903.

“Wie moet dan beschouwd worden als de Bestuurder van al de volken? De Here God Almachtig. Alle koningen, alle vorsten, alle volken zijn van Hem, onder Zijn bestuur en gezag (MS 119, 1903).”
–*Bijbelkommentaar*, blz. 480.

“God is Koning, Hij is hoog en verheven, en het gevolg van Zijn heerlijkheid vult de tempel. God dient gevreesd te worden, Hij alleen dient aanbeden te worden. Zijn wetten zijn heilig, het fundament van Zijn regering in hemel en op aarde. Hoe zwak en dwaas is het standpunt dat de eindige tegenstanders van Zijn regering innemen, wanneer zij verklaren dat de wet van de Heerser van alle intellect is afgeschafte. Wie legt deze woorden in de mond van mensen?”
–*Review and Herald*, 9 oktober 1894.

MAANDAG

- 2. In welke regering werd Israël als natie door Hem ingelijfd, nadat ze een verbond met God hadden gesloten? Hoe wordt dit speciale type overheid gewoonlijk genoemd? Éxodus 19:4-6.**

“Kort nadat het legerkamp was opgeslagen bij de Sinaï, werd Mozes door God op de berg geroepen. Alleen beklom hij het steile en ongelijke pad en naderde de wolk die de plaats kenmerkte waar God Zich bevond. Israël zou nu in een nauwe en bijzondere betrekking komen tot de Allerhoogste – ze zouden als gemeente en als natie onder het bestuur van God ingelijfd worden. [...] Mozes keerde terug naar de legerplaats, en nadat hij de oudsten van Israël bij zich geroepen had, herhaalde hij Gods boodschap voor hen. Hun antwoord was: ‘Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen.’ Zo gingen ze met God een plechtig verbond aan, waarbij ze beloofden Hem te aanvaarden als hun Heerser, waardoor ze in bijzondere zin onderdanen werden van Zijn gezag.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 268.

“Een theocratie is een regering die haar macht direct aan God ontleent. De regering van Israël was een echte theocratie. Dat was werkelijk een regering van God. Bij het brandende braambos gaf God Mozes de opdracht om Zijn volk uit Egypte te leiden. Door tekenen, wonderen en menig machtig mirakel heeft God Israël verlost uit Egypte en leidde Hij hen door de woestijn en uiteindelijk naar het beloofde land.” –*Patriarchs and Prophets*, Appendix, blz. 761, 762.

DINSDAG

- 3. Vanuit welke plaats communiceerde de Heer als Israëls Leider en gaf Hij instructies voor het volk? Éxodus 25:22.**

“Gods waarheid is in alle tijden hetzelfde, hoewel verschillend ontwikkeld om in verschillende perioden aan de behoeften van Zijn volk te voldoen. Onder de oudtestamentische bedeling was elk belangrijk werk nauw verbonden met het heiligdom. In het heilige der heiligen nam de grote IK BEN Zijn verblijfplaats in. ... Daar, boven het verzoendeksel, overschaduwde door de vleugels van de cherubs, woonde de Sjechina van Zijn heerlijkheid, het eeuwige teken van Zijn aanwezigheid, terwijl het borstschild van de hogepriester, met gezette kostbare stenen, vanuit het heilige terrein de plechtige boodschap van Jehova aan het volk bekendmaakte. Wonderbare dispensatie, toen de Heilige, de Schepper van de hemelen en de aarde, aldus Zijn heerlijkheid manifesteerde en Zijn wil openbaarde aan de mensenkinderen!”
–*That I May Know Him*, blz. 101.

WOENSDAG

Administratieve ondersteuning

- 4. Welke goede raad gaf Mozes' schoonvader, Jetro, hem – gezien het grote aantal mensen – op voorwaarde dat God zou bevelen dat dit gedaan werd? Was het volk het eens met dit voorstel? Éxodus 18:21-23; Deuteronomium 1:13, 14.**

“Toen Mozes, in de dagen der theocratie, trachtte de lasten waaronder hij spoedig dreigde te bezwijken, alleen te dragen, gaf Jethro hem de raad een verstandige verdeling der verantwoordelijkheden te overdenken. Jethro adviseerde: ‘Vertegenwoordig gij het volk bij God en breng de zaken voor God. Voorts moet gij hun de inzettingen en de wetten Gods inscherpen, en hun de weg bekend maken, die zij te gaan, en het werk dat zij te volbrengen hebben’. Verder raadde Jethro hem aan om mannen aan te stellen als ‘oversten van duizend, oversten van honderd, oversten van vijftig en oversten van tien’.

Hij moest omzien naar ‘flinke, godvrezende mannen, die winstbejag haten’. Zij moesten ‘te allen tijde onder het volk rechtspreken’. Zo kon Mozes van de zware verantwoordelijkheid worden ontheven zijn aandacht te schenken aan vele zaken van ondergeschikt belang, die door toegewijde helpers met wijsheid konden worden behandeld. [...] In harmonie met dit plan ‘koos Mozes flinke mannen en stelde hen aan als hoofden over het volk, oversten van duizend, oversten van honderd, oversten van vijftig, en oversten van tien. Dezen spraken te allen tijde recht onder het volk; de moeilijke zaken brachten zij tot Mozes, maar alle kleine zaken berechtten zij zelf.’ (Éxodus 18:19-26)” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 66, 67.

DONDERDAG

- 5. Welke voorbereiding op de dienst kregen de zeventig oudsten? Welk speciale geschenk gaf de Heer aan degenen die de last van besluitvorming en leiderschap voor de vele mensen moesten delen? Numeri 11:16-18, eerste gedeelte.**

“Toen Mozes later zeventig oudsten uitkoos, die met hem de verantwoording van het leiderschap zouden dragen, zorgde hij ervoor dat hij als zijn helpers waardige mannen uitkoos, die een gezond oordeel en ervaring bezaten. In zijn toespraak tot deze oudsten, bij gelegenheid van hun ambtsaanvaarding, beschreef hij enige van de hoedanigheden die iemand moet bezitten om een wijs bestuurder in de gemeente te zijn. ‘Hooft de geschillen tussen uw broeders’, sprak Mozes, ‘en oordeelt rechtvaardig tussen de een en de ander, of dit diens broeder is dan wel de vreemdeling die bij hem woont. Gij zult in de rechtspraak de persoon niet aanzien; gij zult de onaanzienlijke evenzeer horen als de aanzienlijke; gij zult voor niemand vrezen, want de rechtspraak is Godes.’ (Deuteronomium 1:16, 17)” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 67.

“... De bouw van de tabernakel [...] ... werd gevolgd door de wijding van de priesters, de viering van het Pascha, het tellen van het volk en het voltooiën van verschillende regelingen, noodzakelijk voor hun burgerlijk of godsdienstig stelsel, zodat bijna een jaar in het leger bij de Sinaï werd doorgebracht. Hier nam hun eredienst een vaster omlinjnde vorm aan; de wetten waren gegeven voor het besturen van het volk, en een betere organisatie was geregeld als voorbereiding voor het binnengaan in het land Kanaän.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 338.

VRIJDAG

Gekozen rechters en leiders

- 6. Wie riep de Heer in de daaropvolgende periode – nadat het volk in Kanaän was gevestigd – om het volk te leiden? Wat waren laatstgenoemden geneigd te doen, en hoe ging God daarmee om? Richteren 2:16-19.**

“Israël werd bestuurd in naam en op gezag van God. Het werk van Mozes, van de zeventig oudsten en van de oversten en richters was alleen om nadruk te leggen op de wetten die God gegeven had; ze hadden niet de bevoegdheid wetten uit te vaardigen voor het volk. Dit was en zou zijn de voorwaarde voor het voortbestaan van Israël als natie.

Van tijd tot tijd zond God mannen die door Hem waren geïnspireerd om het volk te onderrichten en toe te zien op de naleving der wetten. [...]

Altijd is er een overblijfsel trouw gebleven aan Jehova, en van tijd tot tijd verwekte God mannen, trouw en moedig, om de afgoderij weg te doen en de Israëlieten van hun vijanden te verlossen. Maar als de bevrijder gestorven was en het volk weer vrij was zijn weg te gaan, keerden ze geleidelijk terug tot hun afgoden. Zo werd de geschiedenis van afdwalen en straffen, van schuldbelijdenis en bevrijding, telkens weer herhaald.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 552.

SABBAT

Perfekte organisatie en autoriteit

- 7. Wie bleef – hoewel tientallen mannen uitvoerende functies bekleedden – het centrum van autoriteit en regering voor de natie? Hoe dicht en constant was de Heer in het leiden en regeren van Zijn volk? Psalm 48:15; Jesája 48:17.**

“Het bestuur van Israël werd gekenmerkt door een uiterst grondige organisatie, wonderbaar door haar eenvoud en volkomenheid. De orde, die zo kenmerkend was in de volmaaktheid en regeling van al Gods geschapen werken, openbaarde zich in de Hebreeuwse

economie. God was het middelpunt van het gezag en het bestuur, de Soeverein van Israël. Mozes was hun zichtbare leider, door God hiertoe aangewezen, om de wetten in Zijn Naam te handhaven.

Uit de oudsten van de stammen werd een raad van zeventig gekozen om Mozes te assisteren in de algemene belangen van het volk. Daarnaast kwamen de priesters, die de Here dienden in het heiligdom. Oversten werden aangesteld over de stammen. Dit waren ‘oversten over duizend, oversten over honderd, oversten over vijftig en oversten over tien’ Deuteronomium 1:15, en ten slotte beambten die voor speciale taken waren aangewezen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 338.

Voor verdere studie

“Vanaf de aanvang van de uittocht uit Egypte hadden zij in verband met hun opleiding en tucht lessen ontvangen. Zelfs voor zij Egypte verlieten, was een tijdelijke organisatie ingesteld en werd het volk ingedeeld in groepen onder aangewezen leiders. Bij de Sinaï werden de regelingen betreffende de organisatie voltooid. De orde, zo tot in de kleinste onderdelen tot uiting komend in al Gods werken, was ook te zien in het Hebreeuwse staatsbestel. God was het middelpunt van gezag en bestuur. Mozes, als Zijn vertegenwoordiger, moest in Zijn naam de wetten uitvoeren. Dan kwam de raad der zeventig, dan de priesters en de vorsten, en onder hen ‘oversten over duizend, oversten over honderd, oversten over vijftig en oversten over tien’ (Numeri 11:16, 17; Deuteronomium 1:15) en tenslotte de beambten die aangewezen waren voor speciale diensten. Het kamp verkeerde in een volmaakte orde, de tabernakel, de verblijfplaats van God, in het midden en daaromheen de tenten van de priesters en de Levieten. Daarbuiten was iedere stam gelegerd naast zijn eigen banier.” –*Karaktervorming*, blz. 37.

De oorsprong van de monarchie

“Door Zijn profeten had de Here voorzgd dat Israël door een koning bestuurd zou worden; dit wil echter niet zeggen dat deze bestuursvorm de beste voor hen was, of dat deze met Zijn wil in overeenstemming was. Hij liet toe dat het volk zijn eigen keus volgde, omdat ze weigerden zich te storen aan Zijn raad. Hosea zegt, dat God hun een koning gaf in Zijn toorn. Als mensen hun eigen weg kiezen, zonder God om raad te vragen, of zelfs handelen in strijd met Zijn wil, die ze kennen, geeft Hij vaak gehoor aan hun wensen, opdat ze door de bittere ervaringen die ze meemaken, hun dwaasheid zouden beseffen en berouw zouden hebben over hun zonde. Menselijke trots en wijsheid blijken vaak een gevaarlijke leidsman te zijn. De dingen die het hart zoekt, in strijd met Gods wil, zullen ten slotte blijken een vloek te zijn in plaats van een zegen.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 554.

ZONDAG

De keuze van het volk

- 1. Wat stelde het volk van Israël aan Gideon voor? Stemde hij in met hun voorstel? Wat werd duidelijk in hun verzoek en in het antwoord van Gideon? Richteren 8:22, 23.**

“Het volk van Israël stelde uit dank voor hun bevrijding van de Midianieten voor om Gideon koning te maken, met dien verstande dat

ook zijn nakomelingen op de troon zouden zitten. Dit was in strijd met de beginselen van het godsbestuur. God was de Koning van Israël, en als ze een mens op de troon plaatsten, zou dit betekenen dat ze Gods gezag zouden verwerpen. Gideon beseftte dit; zijn antwoord laat zien hoe waar en edel zijn drijfveren waren. ‘Ik zal niet over u heersen’, zei hij, ‘en ook mijn zoon zal niet over u heersen, de Here zal over uw heersen’.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 504.

MAANDAG

- 2. Wat deed Abimelech – in tegenstelling tot Gideon – naar willekeur en met geweld? Hoe eindigde het leven van deze overweldiger nadat hij drie jaar over Israël had geregeerd? Welke ideeën had het volk in die tijd over een monarchie? Richteren 9:1, 2, 6, 22, 53, 54.**

“Abimelech slaagde in zijn plannen en werd aanvankelijk door de Sichemieten, en daarna door het volk in het algemeen, aanvaard als de heerser van Israël. Maar hoewel hij aldus verheven werd tot de hoogste positie in de gave van de natie, was hij het vertrouwen volkomen onwaardig. Zijn geboorte was oneerlijk, zijn karakter kwaadaardig. De hogere en edelere eigenschappen – deugd, integriteit en waarheid – had hij nooit gekoesterd. Hij bezat een sterke wil en een onbedwingbaar doorzettingsvermogen, en dus bereikte hij met de meest gewetenloze maatregelen zijn doelen....” –*Signs of the Times*, 4 augustus 1881.

“Als de Israëlieten een juist begrip hadden bewaard van goed en kwaad, zouden ze de valse redenering van Abimelech hebben ingezien, alsook de onrechtmatigheid van zijn aanspraken. Ze zouden hebben beseft dat hij met nijd was vervuld en gedreven werd door een lage eerzucht om zich te verheffen door de ondergang van zijn broeders. Zij die gedreven zouden worden door politiek in plaats van beginselen, kunnen niet vertrouwd worden. Ze zullen de waarheid verdraaien, feiten verbergen en aan de woorden van anderen een betekenis geven die helemaal niet zo bedoeld was. Ze zullen vleiende woorden gebruiken, terwijl addervergif onder hun tong is. Wie niet ernstig zoekt naar goddelijke leiding, zal door hun gladde woorden en sluwe plannen bedrogen worden.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 89.

DINSDAG

De motieven achter het verlangen naar een koning

- 3. Welk verzoek deden de oudsten van Israël op een dag aan Samuël? Wat liet dit zien over hun begrip en waardering voor de regering die God voor Zijn volk bedoelde? 1 Samuël 8:1, eerste gedeelte, 4, 5.**

“Het ontevreden verlangen naar wereldse macht en vertoon is nu nog even moeilijk te genezen als in de dagen van Samuël. Christenen proberen te bouwen zoals de mensen uit de wereld, zich te kleden zoals de mensen uit de wereld zich kleden, – de gewoonten en gebruiken na te bootsen van hen die alleen de god dezer wereld aanbidden. De aanwijzingen van Gods woord, de raadgevingen en bestraffingen van Zijn dienstknechten, en zelfs de waarschuwingen, die rechtstreeks van Zijn troon komen, schijnen machteloos om deze onwaardige eerzucht te onderwerpen. Als het hart van God vervreemd is, is bijna elk voorwendsel voldoende om het veronachtzamen van Zijn gezag te rechtvaardigen. De ingevingen van trots en eigenliefde worden bevredigd ten koste van elke prijs ten nadele van Gods werk. (ST 13 juli 1882)” –*Bijbelcommentaar*, blz. 102.

4. **Hoe voelde Samuël zich toen hij dit verzoek hoorde? Wat zei de Heer tegen hem? Wie wezen ze in werkelijkheid af bij het indienen van dit verzoek? 1 Samuël 8:6-8.**

“Wie niet toegewijd is en de wereld liefheeft, staat altijd klaar om kritiek uit te oefenen op hen, die onbevreesd opkomen voor God en het recht. Als gebreken worden ontdekt in iemand aan wie de Here grote verantwoordelijkheid heeft toevertrouwd, wordt al zijn vroegere toewijding vergeten, en wordt getracht om zijn stem tot zwijgen te brengen en zijn invloed teniet te doen. Maar laten deze rechters, die zichzelf hebben aangesteld, bedenken dat de Here de harten kent. Ze kunnen voor Zijn onderzoekende blik niet verbergen wat in hun hart leeft. God zegt dat Hij alle werk in het gericht zal brengen met al wat verborgen is.

De bruikbaarste mannen worden zelden op prijs gesteld. Zij, die het meest actief en belangeloos voor hun medemensen hebben gewerkt en die het middel zijn geweest om de grootste resultaten te bereiken, krijgen vaak ondank en veronachtzaming als loon. Als zulke mannen zien dat ze opzij geschoven zijn en dat hun advies genegeerd en veronachtzaamd wordt, kunnen ze het gevoel krijgen dat hun groot onrecht aangedaan wordt. Maar laten ze uit het voorbeeld van Samuël leren dat ze zich niet moeten rechtvaardigen of zich moeten laten gelden, tenzij Gods Geest onmiskenbaar tot zulk een handelwijze aandrijft. Zij, die de getrouwe dienstknechten van God verachten en verwerpen, tonen niet alleen verachting voor de mens, maar ook voor de Meester die hen gezonden heeft. Gods woorden, vermaningen en raadgevingen worden opzij geschoven; het is Zijn gezag dat verworpen wordt. (ST 13 juli, 1882)” –*Bijbelcommentaar*, blz. 102, 103.

Waarschuwingen tegen een monarchie

5. **Wat legde Samuël hen duidelijk uit, zodat ze zouden begrijpen waartoe deze verandering van regering zou leiden, met inbegrip van de vele nadelen die ze zouden ervaren bij het afwijzen van Gods regering ten gunste van een aardse monarchie? 1 Samuël 8:10-17.**

“Getrouw hield hij [Samuël] hen voor welke lasten op hen zouden drukken, en hij liet de tegenstelling zien tussen zulk een druk en hun huidige betrekkelijk vrije en voorspoedige toestand. Hun koning zou de pracht en luxe van andere vorsten willen navolgen, en om dit te kunnen, zouden zware eisen aan mensen en bezittingen worden gesteld. De beste van hun jonge mannen zou hij opeisen voor zijn dienst. Ze zouden wagenvoerders, ruiters en lopers voor hem worden. Ze zouden deel uitmaken van zijn leger, en zijn landerijen moeten bewerken, zijn oogsten moeten binnenhalen, en het wapentuig moeten vervaardigen voor zijn dienst. De dochters van Israël zouden genomen worden om dienst te doen voor de huishouding van de koning. [...] Daarnaast zou de koning een tiende opeisen van al hun inkomsten, de vrucht van hun werk, of de opbrengst van de bodem. ‘Gij zult hem tot slaven zijn’, besloot de profeet zijn toespraak. ‘Te dien dage zult gij jammeren over uw koning die gij u

gekozen hebt, maar de Here zal u te dien dage niet antwoorden'. Hoe veeleisend de lasten van het koningschap ook zouden zijn, wanneer dit eenmaal een feit zou zijn, konden ze het niet zonder meer afschudden." –*Patriarchen en profeten*, blz. 555.

VRIJDAG

- 6. Namen de oudsten de gevaren en nadelen van een monarchie ter harte en heroverwogen ze vervolgens hun verzoek? Waarom hadden ze geen interesse in het luisteren naar de stem van de Heer en het aanvaarden van Zijn bestuur? 1 Samuël 8:19-22.**

“De Israëlieten begrepen niet dat ze door te verschillen met andere volken een speciaal voorrecht en een bijzondere zegen genoten. God had de Israëlieten van alle andere volken gescheiden om hen tot Zijn bijzonder eigendom te maken. Maar zij stelden deze eer niet op prijs, en verlangden vurig het voorbeeld van de heidenen na te volgen. Dit verlangen om zich te voegen naar wereldse gebruiken en gewoonten bestaat nog onder hen die belijden tot Gods volk te behoren. Als ze de Here loslaten, sterven ze naar het gewin en de eer der wereld. Christenen zijn er steeds op uit om de gebruiken na te volgen van hen die de god dezer wereld aanbidden. Velen stellen dat ze, door zich te verenigen met mensen uit de wereld en door hun gebruiken over te nemen, meer invloed kunnen hebben over ongelovigen. Maar allen die deze weg volgen, scheiden zich af van de Bron van hun kracht. Door hun vriendschap met de wereld worden ze vijanden van God. Ter wille van aardse onderscheidingen geven ze de onvoorstelbare eer prijs waartoe God hen geroepen heeft, en verkondigden niet langer de deugden van Hem die hen uit het duister geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht. (1 Petrus 2:9)” –*Patriarchen en profeten*, blz. 555, 556.

Israëls eerste koning

7. Welk gebod van de Heer gehoorzaamde Samuël? Wie heeft hij gezalfd als de eerste koning? 1 Samuël 9:27; 10:1, 6.

“Bij de stadspoort ontmoette Saul de profeet. God had aan Samuël geopenbaard dat nu Israëls toekomstige koning voor hem zou verschijnen. Toen ze tegenover elkaar stonden, zei de Here tot Samuël: ‘Dit is de man, over wie Ik u gesproken heb; deze zal over Mijn volk heersen.’ [...] Samuël bracht de vreemdeling naar de vergaderplaats, waar de voornaamste mannen van de stad bijeen waren. Op aanwijzing van de profeet kreeg Saul de ereplaats, en het beste van de maaltijd werd aan hem voorgezet. Toen de dienst voorbij was, nam Samuël zijn gast mee naar huis, en sprak op het dak geruime tijd met hem, terwijl hij hem de grote beginselen, waarop het bestuur van Israël was gegrondvest, uiteenzette en hem op deze wijze trachtte voor te bereiden op zijn hoge roeping.

Toen Saul de volgende morgen vroeg afscheid nam, ging de profeet met hem mee. Buiten de stad gekomen, gaf hij bevel dat de knecht moest doorlopen. Hij bleef met Saul staan, om hem een boodschap van God te geven. [...] Als bewijs dat dit op Gods bevel was gebeurd, voorzegde hij wat op de weg naar huis zou plaatsvinden, en Saul kreeg de verzekering dat Gods Geest hem geschikt zou maken voor de taak die voor hem lag.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 558.

Voor persoonlijke studie

“En de Here zei tot Samuël: ‘Luister naar het volk, in alles wat zij tot u zeggen, want niet ú hebben zij verworpen, maar Mij hebben zij verworpen, dat Ik geen koning over hen zou zijn. Juist zoals zij gedaan hebben van de dag af, toen Ik hen uit Egypte leidde, tot op de huidige

dag, dat ze Mij hebben verlaten en andere goden gediend, zó doen zij nu ook tegen u'. De profeet werd bestraft omdat hij zich gegriefd voelde over het gedrag van het volk tegen hem als persoon. Ze hadden niet hem beledigd, maar het gezag van God, die de heersers over Zijn volk had aangesteld. Zij die de trouwe dienstknecht van God verachten en verwerpen, tonen minachting niet voor de mens, maar voor de Meester, die hem gezonden heeft. Gods woorden, Zijn vermaningen en raadgevingen worden terzijde gezet; Zijn gezag wordt verworpen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 554.

Zendingsbericht van de Generale Conferentie afdeling Barmhartige Samaritaan

Voorlezen op Sabbat 28 augustus 2021

De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 4 september 2021 worden ingezameld

Aan alle broeders, zusters, vrienden en kennissen over de hele wereld:
warme, hartelijke groeten aan jullie!

Het werk van de afdeling Barmhartige Samaritaan dankt haar groei aan christelijke samenwerking, opoffering en een geest van zelfverloochening van de kant van allen die gevoelig zijn voor het werk van de Heilige Geest.

Het heilige Woord waarschuwt ons dat het leven in de laatste dagen van deze wereld erg moeilijk zal zijn op sociaal, religieus en economisch gebied.

De apostel Jakobus vat in enkele woorden het doel van de activiteiten van de Barmhartige Samaritaan samen: “De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.” Jakobus 1:27. Wezen, weduwen, ouderen en zieken vormen de meest kwetsbare delen van de samenleving. Zonder de hulp van degenen die gezond, sterk en financieel gezegend zijn, zouden de slachtoffers van de wereld in de steek gelaten worden en een zeer triest lot ondergaan.

In de tijd van de profeet Elía was er als gevolg van de herhaalde overtredingen van Israël een lange periode van droogte die niet alleen voor grote moeilijkheden zorgde voor het volk, maar ook voor Gods profeet. Maar toen ontving hij een boodschap van hoop: “Toen kwam het woord van de HEERE tot hem: Sta op, ga naar Zarfath, dat aan Sidon toebehoort, en woon daar. Zie, Ik heb daar een weduvrouw geboden om u te onderhouden.” 1 Koningen 17:8, 9.

Wie was de weduwe van Zarfath? “Deze vrouw was geen Israëlitische. Nooit had zij de voorrechten en zegeningen ondervonden die deel waren van Gods uitverkoren volk; maar ze geloofde in de ware God, en had het licht gevolgd dat op haar weg had geschinen. En toen er voor Elia geen veiligheid meer was in het land van Israël, zond God hem naar deze vrouw om in haar huis een onderdak te vinden.

‘Daarop maakte hij zich gereed en ging naar Sarefat. Toen hij bij de stadspoort kwam, zie, daar was een weduwe bezig hout te sprokkelen. Hij riep haar toe en zeide: Haal mij toch in een kruik een weinig water, opdat ik drinke. Toen zij het ging halen, riep hij haar na en zeide: Breng mij ook een bete broods mee.’

[...] [De weduwe zei:] ‘Zo waar de Here, uw God, leeft, ik heb geen broodkoek, maar enkel een handvol meel in de pot en een weinig olie in de kruik. ...’ (1 Koningen 17:10-12) [...]

In dit gezin, dat door de armoede getroffen was, drukte de honger zwaar; en het jammerlijke beetje eten scheen het einde te betekenen. De komst van Elia op de dag dat de weduwe vreesde de strijd om het bestaan op te geven, stelde haar geloof in de macht van de levende God, die voor haar levensonderhoud kon zorgen, op een zware proef. Maar zelfs in haar uiterste nood getuigde ze van haar geloof door het verzoek in te willigen van de vreemdeling, om haar laatste stukje brood met hem te delen.

In antwoord op de vraag van Elia om eten en drinken, zei de weduwe. ‘Zo waar de Here, uw God, leeft, ik heb geen broodkoek, ...’ [...] Tot nu toe had de weduwe alle vreemdelingen vriendelijk en gastvrij behandeld. Ondanks alle lijden dat voor haar en haar kind het gevolg zou kunnen zijn, voldeed ze vol vertrouwen in de God van Israël, die in al haar behoeften kon voorzien, aan het verzoek van Elia, en bood het hoofd aan deze zware beproeving van gastvrijheid.” –*Profeten en koningen*, 81, 82.

Dit moment was cruciaal voor de toekomst van de weduwe. Als zij de man van God gastvrijheid had geweigerd, zou ze met haar zoon haar laatste brood hebben gegeten en de dood hebben afgewacht. Soms zijn er omstandigheden die we niet kunnen uitstellen. Hoe vaak zeggen wij niet: ‘Nee, vandaag niet; misschien een andere keer.’

Maar de weduwe van Zarfath deelde haar laatste brood met Elía, en in ruil daarvoor redde ze haar leven en dat van haar zoon. God heeft grote zegeningen beloofd aan allen die op moeilijke momenten sympathie en hulp geven aan mensen in nood. Hij is niet veranderd. Zijn kracht is vandaag net zo sterk als in de tijd van Elía.

Hoe eindigde het verhaal? “Zij ging en deed overeenkomstig het woord van Elia. Zo at zij, en hij, en haar gezin, vele dagen.” 1 Koningen 17:15.

Indien – zoals het was voor de weduwe – vandaag onze laatste dag zou zijn, zouden wij dan Gods dienstknecht eren? Als we een beetje geloof hadden, zoals een mosterdzaadje, zouden we zeker de wil van God vervullen!

“God heeft niets aan mensen die in tijden van gevaar, wanneer kracht, moed en invloed nodig zijn, bevreesd zijn op te komen voor het recht.”
–*Profeten en koningen*, blz. 88.

Beste vriend, broeder en zuster, jullie en ik vertegenwoordigen de weduwe die Elía bediende. Zelfs als we bijna niets hebben, wil de Heer ons uitkiezen om een speciale taak uit te voeren. Voorzie in de behoeften van de profeet – Gods behoeftige mensen. Zijn we klaar om iets te geven en op te offeren? Volgende Sabbat zal het speciale offer voor de afdeling Barmhartige Samaritaan worden verzameld. God zal elk offer zegenen. Wat we ook geven, ook al is het klein, het zal voldoende zijn met Gods zegen om de dienstknecht van God en onszelf voor een lange tijd te voeden.

–*br. Stefano La Corte*

Leider van de afdeling Barmhartige Samaritaan van de Generale Conferentie

**De extra sabbatschoolcollecte is bestemd voor
de afdeling Barmhartige Samaritaan**

Dat God uw gave – gegeven vanuit een trouw, liefhebbend hart – mag zegenen!

10^e Les

Sabbat 4 september 2021

Sabbatbegin 20.22^{u.} ↔ 20.20^{u.}

Scheuring in Israël

God bless your offering given from a faithful, loving heart!

“Toen in het begin van Rechabeams regering het koninkrijk werd gedeeld, begon de heerlijkheid van Israël af te nemen, om nooit weer in volle luister te stralen. In de eeuwen die volgden, werd de troon van David van tijd tot tijd bezet door mannen met een hoogstaand karakter en ruimdenkend oordeel, en onder de regering van deze vorsten deelden de omliggende landen in de zegeningen die Juda te beurt vielen. Van tijd tot tijd werd de naam Jehova verheven boven de afgoden en had men eerbied voor Zijn wet. Nu en dan stonden profeten op, machtig om de handen der vorsten te sterken, en het volk aan te moedigen tot blijvende trouw. Maar het zaad van de zonde, dat reeds opkwam in de beginjaren van Rechabeam, zou nooit geheel en al uitgeroeid worden; en nu en dan zou het volk, dat door God zo gezegend was, zó diep zinken, dat het een aanfluiting werd onder de heidenen.” –*Profeten en koningen*, blz. 61, 62.

ZONDAG

Hoge bouwkosten

- 1. Welke dure bouwprojecten ondernam Salomo, nadat de tempel in Jeruzalem was gebouwd? 1 Koningen 9:15.**

“De zendingsgeest die God had gelegd in het hart van Salomo en van alle ware Israëlieten, was vervangen door een handelsgeest. De

kansen door de aanraking met vele volken werden gebruikt tot het vergroten van eigen aanzien. Salomo trachtte zijn positie te versterken door sterke steden te bouwen bij de grenzen van zijn land. Hij herbouwde Gezer, nabij Joppe, aan de weg tussen Egypte en Syrië; Bet-Choron, ten westen van Jeruzalem, bij de passen van de handelsweg van Gezer naar het hart van Juda; Megiddo, gelegen aan de karavaanweg van Damascus naar Egypte, en van Jeruzalem naar het noorden; en ‘Tadmor in de woestijn’, (2 Kronieken 8:4) langs de karavaanweg uit het oosten. Al deze steden werden geweldig versterkt. De handelsvoordelen van een haven bij de Rode Zee werden vergroot door het bouwen van ‘een vloot ... te Esjon-Geber bij Elot, aan de oever der Schelfzee, in het land Edom’. (1 Koningen 9:26, 28) Geoefende zeelieden uit Tyrus, samen met de ‘knechten van Salomo’, bemanden deze schepen op tochten naar Ofir, vanwaar ze goud haalden, ‘zeer veel almuggimhout en edelgesteente.’ (2 Kronieken 8:18; 1 Koningen 10:11)” –*Profeten en koningen*, blz. 44, 45.

MAANDAG

- 2. Is Salomo de Heer volledig trouw gebleven? Welke profetie werd uitgesproken tegen zijn koninkrijk wegens ernstige zonden en afval? 1 Koningen 11:5-11, 30, 31.**

“Salomo’s handelwijze had onvermijdelijk straf ten gevolge. Zijn scheiding met God door omgang met afgodendienaars betekende zijn ondergang. Toen hij ontrouw werd aan God, kon hij zich niet langer beheersen. Zijn moreel overwicht was verdwenen. Zijn zintuigen werden afgestompt en zijn geweten werd het zwijgen opgelegd. Hij die in het begin van zijn regering zoveel wijsheid en medeleven ten toon had gespreid (zie 1 Koningen 3:16-28), zakte zó diep, dat hij toestemde in het dienen van een afgod waaraan levende kinderen werden geofferd. Hij die in zijn jeugd bescheidenheid en begrip had gekend, en als man had geschreven: ‘Soms schijnt een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood’ (Spreuken 14:12), week in later jaren zó ver af van zuiverheid, dat hij toegaf aan losbandige erediensten ter ere van Kemos en Astarte. Hij die bij de inwijding van de tempel tot het volk had gezegd: ‘Moge uw hart volkomen zijn met de Here, onze God’ (1 Koningen 8:61), werd nu zelf een overtreder, die in woord en daad zijn eigen woorden logenstrafte. Hij hield losbandigheid voor vrijheid. Hij trachtte – maar hoe hoog was de prijs! – licht en duisternis, goed met kwaad, reinheid met onreinheid, Christus met Belial, te doen samengaan.” –*Profeten en koningen*, blz. 35, 36.

DINSDAG

Zware belastingdruk

- 3. Welke klachten brachten de mensen bij Rechabeam, toen hij Salomo opvolgde? Wat was hun verzoek? 1 Koningen 12:3, 4.**

“De stammen hadden lang geleden onder de zware druk van hun vorige vorst. De buitensporigheid van Salomo’s regering tijdens zijn afval had hem ertoe gebracht het volk zware belastingen op te leggen

en herendiensten van hen te eisen. Eer ze de nieuwe vorst als koning wilden erkennen, hadden de leiders van de stammen besloten zich te overtuigen of het al dan niet de bedoeling was van Salomo's zoon om deze lasten te verlichten. 'Jerobeam kwam met geheel Israël tot Rechabeam, en zij zeiden: Uw vader heeft ons juk hard gemaakt; maakt gij nu de harde dienst van uw vader en het zware juk dat hij ons opgelegd heeft, lichter; dan zullen wij u dienen'." –*Profeten en koningen*, blz. 57.

WOENSDAG

- 4. Met wie overlegde Rechabeam, voordat hij het verzoek van de mensen beantwoordde? Wiens raad aanvaardde hij, en wat deed hij met de wijze raad die hem door de ervaren raadgevers werd gegeven? 1 Koningen 12:5-8.**

“Rechabeam ... [was] de zoon die Salomo als opvolger had gekozen, ...” (R&H 3 juli, 1913).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 136.

“Hoewel Salomo had verlangd de geest van Rechabeam, de aangewezen opvolger van de troon, voor te bereiden op de crisis die door Gods profeet was voorzien, had hij geen krachtige invloed ten goede kunnen uitoefenen op de geest van zijn zoon, wiens opleiding in zijn jeugd zo schromelijk was verwaarloosd. Van zijn moeder, een Ammonitische, had Rechabeam een weifelend karakter meegekregen. Bij tijden trachtte hij God te dienen, en had dan een zekere mate van voorspoed; maar hij was niet standvastig en gaf ten slotte toe aan kwade invloeden waaraan hij sinds zijn kinderjaren was blootgesteld. In de fouten van Rechabeams leven en uiteindelijke afval zien we de ontzettende gevolgen van Salomo's huwelijk met afgodische vrouwen.” –*Profeten en koningen*, blz. 56, 57.

DONDERDAG

- 5. Hoe tegenstrijdig was de suggestie van de jonge raadgevers? Aan welke Geest kunnen we zeggen dat er geen gehoor is gegeven? 1 Koningen 12:9-11.**

“Ontevreden wendde Rechabeam zich tot de jongemannen die in zijn jeugd zijn metgezellen waren geweest, en vroeg hen: ‘Wat raadt gij, dat wij zullen antwoorden aan dit volk, dat tot mij gesproken heeft: maak het juk dat uw vader ons opgelegd heeft, lichter?’ (1 Koningen 12:9) Deze jongemannen stelden voor om de onderdanen van zijn rijk streng te behandelen, en hen duidelijk te maken dat hij van het begin af niet wilde dat zijn eigen wensen gedwarsboomd zouden worden.

Gestreed door het vooruitzicht oppergezag uit te oefenen, besloot Rechabeam de raad van zijn oude raadsliden in de wind te slaan, en de jongeren tot zijn raadsliden te maken. Zo gebeurde het dat op de afgesproken tijd, toen ‘Jerobeam met het gehele volk tot Rechabeam kwam, zoals de koning afgesproken had’, om te horen welke gedragslijn de koning wilde volgen, Rechabeam ‘aan het volk een hard antwoord gaf ... en sprak: ‘Mijn vader heeft uw juk zwaar gemaakt, maar ik zal uw juk nog verzwaren; mijn vader heeft u met zwepen getuchtigd, maar ik zal u tuchtigen met gesels.’ (1 Koningen 12:12-14)”
–*Profeten en koningen*, blz. 57.

VRIJDAG

Slecht advies opvolgen

- 6. Tegen wie keerde de koning zich? Welk antwoord gaf hij drie dagen later toen het volk terugkwam? 1 Koningen 12:12-15; 2 Kronieken 10:15.**

“Als Rechabeam en zijn onervaren raadslieden Gods wil aangaande Israël hadden gekend, zouden ze hebben geluisterd naar het verzoek van het volk om een verandering in de regering. Maar in dit uur van kansen tijdens de bijeenkomst te Sichem faalden ze rekening te houden met de wet van oorzaak en gevolg, en verzwakten zo hun invloed voor altijd over een groot deel van het volk. Hun duidelijk voornemen de druk die tijdens de regering van Salomo was opgelegd, te handhaven, zelfs zwaarder te maken, was in lijnrechte tegenspraak met Gods plan voor Israël, en gaf het volk ruimschoots gelegenheid te twijfelen aan de oprechtheid van hun bedoelingen. Door deze onverstandige en ongevoelige poging om macht uit te oefenen, openbaarden de koning en zijn raadgevers de hoogmoed van positie en gezag.” –*Profeten en koningen*, blz. 57, 59.

SABBAT

- 7. Welke ernstige scheuring ontstond na Rechabeams wrede reactie op de redelijke verzoeken van het volk? Wat was het pijnlijke gevolg hiervan, en hoe lang duurde het? 1 Koningen 12:16, 17; 2 Kronieken 10:19.**

“De Here stelde Rechabeam niet in de gelegenheid zijn gedragslijn ten uitvoer te brengen. Onder de stammen waren velen die in opstand waren gekomen tegen de verdrukking onder Salomo’s bestuur, en dezen meenden dat ze niet anders konden doen dan in opstand te komen tegen het huis van David. ‘Toen geheel Israël zag, dat de koning niet naar hen luisterde, gaf het volk de koning ten antwoord: Wij hebben geen deel aan David, en geen erfbezit met de zoon van Isai! Naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En Israël ging naar zijn tenten.’ (1 Koningen 12:16)

De breuk, veroorzaakt door de overhaaste toespraak van Rechabeam, bleek onherstelbaar. Van nu af waren de twaalf stammen verdeeld; de stammen van Juda en Benjamin vormden het zuidelijk deel, het rijk van Juda, onder het bestuur van Rechabeam; terwijl de tien noordelijke stammen een apart bestuur vormden, bekend als het koninkrijk Israël, onder leiding van Jerobeam als koning. Zo ging de voorzegging van de profeet aangaande de scheuring van het rijk in vervulling. Het was een beschikking van ’s Heren wege. (1 Koningen 12:15)”
–*Profeten en koningen*, blz. 59.

Voor verdere studie

“Het volk, door God verkoren om een licht te zijn voor de omliggende volken, wendde zich af van de Bron van hun kracht, om aan de volken om hen heen gelijkvormig te worden. Evenals het geval was met Salomo, werden ook door de verkeerde invloed van Rechabeam velen op de verkeerde weg geleid. En zoals toen is het nu in meer of mindere mate met een ieder die zich overgeeft aan het doen van het kwaad, – de invloed van zo iemand blijft niet beperkt tot hem alleen. Niemand leeft voor zichzelf.

Niemand vergaat alleen door zijn ongerechtigheid. Ieder mens is als een licht dat het pad van anderen verlicht en opvrolijkt, of als een duistere en verderfelijke invloed die leidt tot smaad en ondergang. We leiden anderen op weg naar geluk en onsterfelijkheid, of naar smart en eeuwige dood. Als we door onze daden de machten van het kwaad in anderen om ons heen sterken, delen we in hun zonde.” –*Profeten en koningen*, blz. 60.

De gelijkenis van de wijngaard

“Het volk Israël zou het gebied bewonen dat God had aangewezen. De volken die de eredienst van de ware God hadden verworpen, zouden verdreven worden. Maar het was Gods bedoeling dat Israël, door Gods karakter te openbaren, de mensen tot Hem zou trekken. Heel de wereld kreeg de uitnodiging van het evangelie. Door de leer van de offerdiensten moest Christus verhoogd worden onder de volken, en allen die op Hem zouden zien, zouden leven. Allen die, evenals Rachab de Kanaänitische en Ruth de Moabitische, zich afwendden van de afgoden tot het dienen van de ware God, zouden één worden met Zijn uitverkoren volk. Naarmate het aantal der Israëlieten toenam, zouden ze hun grenzen uitbreiden, tot hun rijk heel de wereld zou omvatten.” –*Profeten en koningen*, blz. 11.

ZONDAG

De vruchtbare heuvel en de edele wijnstok

1. **Welke gelijkenis gebruikte de Heer om de geschiedenis, omstandigheden en verwachtingen, die Hij voor Zijn volk had, uit te beelden? Hoe was de grond waarin Hij Zijn wijngaard plantte? Jesája 5:1; Psalm 80:9.**

“ ‘Want des Heren deel is Zijn volk, Jakob het Hem toegemeten erfdeel. Hij vond hem in een land van steppen, in een woest land van gehuil in de wildernis. Hij beschutte hem, lette op hem, bewaarde hem als Zijn oogappel. Als een arend, die zijn broedsel opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn wieken uitspreidt, er een opneemt en draagt op zijn vlerken, zo heeft hem de Here alleen geleid, en geen vreemde god stond hem terzijde’ (Deuteronomium 32:9-12) Zo

bracht Hij de Israëlieten tot Zich, om te wonen als onder de schaduw van de Allerhoogste. Op wonderlijke wijze werden ze beschermd tegen de gevaren van de woestijnreis, en ten slotte als een bevoorrecht volk geplaatst in het beloofde land.

Door een gelijkenis heeft Jesaja op roerende wijze het verhaal verteld van Israëls roeping en opleiding om in de wereld te staan als vertegenwoordigers van Jehova, vruchtbaar tot alle goed werk.” –*Profeten en koningen*, blz. 10.

MAANDAG

- 2. Wat voor soort wijnstok koos de Heer om in Zijn wijngaard te planten? Wat deed Hij om het te beschermen en te koesteren? Jeremia 2:21, eerste gedeelte; Jesaja 5:2.**

“Het was Gods bedoeling om door het uitverkoren volk een zegen te brengen aan heel de mensheid. ‘De wijngaard van de Here der heerscharen’, zo zei de profeet, ‘is het huis Israëls, en de mannen van Juda zijn de planten waarin Hij vreugde heeft’. (Jesaja 5:7)

Dit volk werd de woorden Gods toevertrouwd. Ze werden beschermd door de geboden van Zijn wet, de eeuwige beginselen van waarheid, recht en reinheid. Hun bescherming lag in gehoorzaamheid aan deze beginselen, want daardoor zouden ze bewaard blijven voor vernietiging als gevolg van zondige gebruiken. En als de toren in de wijngaard plaatste God midden in het land Zijn heilige tempel.

Christus zou hen onderrichten. Zoals Hij in de woestijn met hen was geweest, zou Hij ook nu hun Leraar en Gids blijven. In de tabernakel en in de tempel woonde Zijn heerlijkheid in de wolk boven het verzoendeksel, Voor hen openbaarde Hij steeds de rijkdom van Zijn liefde en verdraagzaamheid.” –*Profeten en koningen*, blz. 10.

DINSDAG

Teleurstelling bij de oogst

3. **Wat zei de Eigenaar over wat Hij had gedaan bij het planten van de wijngaard? Wat vond Hij echter op het moment van de oogst? Jesája 5:2, laatste gedeelte, 4.**

“Maar het oude Israëel beantwoordde niet aan Gods plannen. De Here had gezegd: ‘Ik echter had u geplant als een edele druif, een volkomen zuiver zaad; doch hoe zijt gij Mij veranderd in wilde ranken van een vreemde wingerd!’ ‘Israëel is een welige wijnstok, die zijn vruchten voortbrengt.’ ‘Nu dan, inwoners van Jeruzalem en mannen van Juda, spreekt toch recht tussen Mij en Mijn wijngaard. Wat was er nog aan Mijn wijngaard te doen, dat Ik er niet aan gedaan heb? Waarom verwachtte Ik, dat hij goede druiven zou voortbrengen, en bracht hij wilde druiven voort? Nu dan, Ik wil u doen weten, wat Ik met Mijn wijngaard ga doen: zijn doornhaag wegnemen, opdat hij verwoest worde; zijn muur doorbreken, opdat hij vertrappt worde; Ik zal hem tot een wildernis maken, hij zal gesnoeid noch behakt worden, zodat er dorens en distels opschieten; en Ik zal de wolken gebieden, dat ze op hem geen regen doen vallen... Hij verwachtte goed bestuur, maar zie, het was bloedbestuur; rechtsbetrachting, maar zie, het was rechtsverkrachting’ (Jeremia 2:21; Hosea 10:1; Jesaja 5:3-7).”
–Profeten en koningen, blz. 11.

WOENSDAG

4. **Wat gebeurde er niet alleen met de verwachte vrucht, maar met de wijnstok? Wat vroeg de Heer Zijn volk daarom te doen? Jeremía 2:21, laatste gedeelte; Jesája 5:3.**

“Door Mozes had de Here Zijn volk de gevolgen van ontrouw voor ogen gehouden. Door te weigeren Zijn verbond te bewaren, zouden ze zich losmaken van het leven van God, en zouden ze Zijn zegeningen missen. Bij tijden werd op deze waarschuwingen acht geslagen, en kreeg het joodse volk rijke zegeningen, en door hen hadden ook de omliggende volken deel eraan. Maar het gebeurde vaker, dat ze God vergaten, en hun grote voorrechten als Zijn vertegenwoordigers uit het oog verloren. [...] Op deze wijze kreeg de heidenwereld een onjuiste voorstelling van Gods karakter en van de wetten van Zijn koninkrijk.” –*Profeten en koningen*, blz. 11, 12.

DONDERDAG

Voorrechten en bescherming ingetrokken

- 5. Wat zou men verwachten dat de Eigenaar zou doen, aangezien de wijngaard niets had voortgebracht en de wijnstok tot een vreemde plant verworpen was? Jesája 5:5, 6.**

“Als een vader had God geduld met Zijn volk. Hij pleitte door barmhartigheden die Hij schonk of inhield. Geduldig hield Hij hen hun zonden voor ogen, en wachtte lankmoedig op het erkennen van hun schuld. Profeten en boden werden gezonden om Zijn aanspraken aan de landlieden bekend te maken; maar in plaats dat men hen verwelkomde, werden deze mannen met een helder onderscheidingsvermogen en geestelijke macht behandeld als vijanden. De landlieden vervolgden en doodden hen. God zond andere boden, maar die werden op gelijke wijze behandeld als de voorgaande, alleen met dit verschil, dat de landlieden een diepere haat openbaarden. [...]

De goede wijngaard, door de goddelijke Landman op de bergen van Palestina gepland, werd door de mannen van Israël veracht, en tenslotte werd de wijnstok vertreden en over de muur geworpen; men hoopte dat hij voor altijd vernietigd was. De Landman nam de wijn-

stok weg en verborg deze voor hun ogen. Weer plantte Hij hem, maar nu buiten de muur van de wijngaard, op een dusdanige manier dat de wijnstok niet langer in zicht was. De ranken hingen over de muur, en andere ranken konden erop geënt worden, maar de wijnstok zelf werd buiten het bereik geplaatst van mensen, zodat deze geen kwaad konden doen.” –*Profeten en koningen*, blz. 12.

VRIJDAG

6. **Welke twee koninkrijken en volken vertegenwoordigde de vruchteloze, ontaarde wijngaard? Jesája 5:7.**

“Israël had de grote zegeningen, die hen waren verleend, niet gewaardeerd, maar was afvallig geworden van de principes van de waarheid. ‘Daarom, gelijk de tong van het vuur de stoppel verteert, en het kaf door de vlam verdelgd wordt, also zal hun wortel als een uitering wezen; en hun bloem zal als stof opstuiven; omdat zij verwerpen de wet van de Heere der heerscharen, en de rede van de Heilige van Israël versmaden. Daarom is de toorn des Heeren ontstoken tegen Zijn volk, en Hij heeft Zijn hand ertegen uitgestrekt, en Hij heeft het geslagen.’ (Jesája 5:24, 25)

Dit was het getuigenis van terechtwijzing dat aan Jesája werd gegeven. De kijk die hij had op de dwalingen en afvalligheden van Israël overwon hem bijna, en hun koppigheid en ongeloof maakten dat zijn werk onmogelijk leek. Wat is het wonder dat hij ontmoedigd was en zijn missie als een mislukking beschouwde?” –*Bible Echo*, 9 september 1895.

SABBAT

Slechts een overblijfsel

7. **Hoe dient deze gelijkenis te worden begrepen? Waren fouten en afval algemeen onder Gods uitverkoren volk, of was het probleem alleen bij de overgrote meerderheid? Welke positieve woorden werden er desalniettemin gehoord betreffende enkele weinige getrouwen in de tijd van de monarchie? Jesája 1:9; 6:13.**

“ ‘Uw leiders’, ging de profeet verder, ‘zijn verleiders en zij maken de weg die u tot pad moest zijn, tot een doolweg’. (Jesaja 3:12) Tijdens de regering van Achaz was dit letterlijk waar; want van hem staat geschreven. ‘Hij wandelde in de wegen der koningen van Israël en maakte zelfs gegoten beelden voor de Baäls; ja, hij ontstak offers in het dal Ben-Hinnom en verbrandde zijn zonen met vuur in overeenstemming met de gruwelen der volken, die de Here voor het aanzicht van de Israëlieten had verdreven.’ (2 Kronieken 28:2, 3) Dit was werkelijk een tijd van grote gevaren voor het uitverkoren volk. Nog maar enkele jaren, dan zouden de tien stammen van het rijk van Israël verstrooid worden onder de heidense volkeren. En in het rijk van Juda zag het er ook somber uit. De machten van het goede werden steeds minder, terwijl de machten van het kwaad sterker werden. De profeet Micha, die deze toestand overzag, werd gedwongen uit te roepen: ‘De vrome is verdwenen uit het land en een oprechte is er onder de mensen niet. ... De beste van hen is als een doornstruik en de meest oprechte erger dan een stekelheg.’ – ‘Indien de Here der heerscharen ons niet enige weinige ontkomenen had overgelaten, waren wij als Sodom geworden, aan Gomorra gelijk.’ (Micha 7:2, 4; Jesaja 1:9)” –*Profeten en koningen*, blz. 200.

Voor verdere studie

“Voor Gods kerk op aarde in deze tijd – de behoeders van Zijn wijngaard – zijn vooral de boodschappen van advies en bemoediging van betekenis, gegeven door de profeten die Zijn eeuwig plan met de mensheid hadden bekendgemaakt. In de leer der profeten is Zijn liefde voor de verloren mensen en Zijn plan voor hun redding duidelijk geopenbaard. Het verhaal van Israëls roeping, van hun succes en hun falen, van hun herstel in Gods gunst, van hun verwerping van de Heer van de wijngaard, en de voltoering van het plan door een overblijfsel, aan wie de verbondsbeloften in vervulling gaan – dit is het thema van Gods boodschappers aan Zijn kerk in de eeuwen die voorbijgegaan zijn. En nu is Gods boodschap aan Zijn kerk – aan hen,

die als trouwe landlieden voor de wijngaard zorgen – dezelfde als de boodschap die de profeet vroeger heeft verkondigd: ‘Te dien dage zal er een wijngaard zijn, die bruisende wijn voortbrengt... Ik, de Here, zijn Behoeder, zal hem aldoor drenken; opdat niets hem beschadige, zal Ik hem dag en nacht behoeden’ (Jesája 27:2, 3)” –*Profeten en koningen*, blz. 12, 13.

12^e Les

Sabbat 18 september 2021

Sabbatbegin 19.50^{u.} ↔ 19.47^{u.}

Ongehoorzaamheid en de gevolgen

“... Zo werd Israël in ballingschap uit zijn land weggevoerd naar Assyrië, tot op deze dag. [...] omdat zij de stem van de HEERE, hun God, niet gehoorzaam waren geweest, maar Zijn verbond hadden overtreden. Zij hadden niet geluisterd naar alles wat Mozes, de dienaar van de HEERE, geboden had, en hadden dat niet gedaan.” 2 Koningen 17:23, laatste gedeelte; 18:12.

“Met de verschrikkelijke oordelen waardoor de tien stammen werden getroffen, had de Here een verstandige en barmhartige bedoeling. Wat Hij niet langer door hen kon doen in het land van hun vaders, zou Hij trachten te bereiken door hen te verstrooien onder de heidenen. [...]

Onder hen waren enkelen die trouw waren gebleven aan God, en anderen die zich voor Hem hadden vernederd. Door hen, ‘kinderen van de levende God’ (Hosea 1:10), wilde Hij velen in het Assyrische rijk bekendmaken met de eigenschappen van Zijn karakter en de zegen van Zijn wet.” –*Profeten en koningen*, blz. 181.

ZONDAG

Boodschappers en waarschuwingen

1. **Wie zond de Heer voortdurend naar Zijn volk om hun – ondanks hun verkeerde handelwijze – boodschappen van vermaning en correctie te geven? Wat was het resultaat van de boodschappen van Zijn dienstknechten en de bediening aan de leiders en het volk? 2 Koningen 17:13, 14.**

“De profeten bleven protesteren tegen deze misbruiken, en smeekten om te doen wat goed was. ‘Zaait in gerechtigheid, oogst in liefde’, drong Hosea aan; ‘ontgint u nieuw land. Dan is het tijd om de Here te vragen, totdat Hij komt en voor u gerechtigheid laat regenen’. ‘Gij dan, keer tot uw God terug, bewaar liefde en recht en wacht bestendig op uw God.’ ‘Bekeer u, Israël, tot de Here uw God, want door uw ongerechtigheid zijt gij gestruikeld... Zegt tot Hem: Vergeef de ongerechtigheid geheel en al, en wees genadig.’ (Hosea 10:12; 12:7; 14:2, 3) [...] Door strenge berispingen had God getracht het onboetvaardig volk tot een besef van het naderend gevaar van volkomen verdelging te brengen. Door Hosea en Amos zond Hij de tien stammen de ene boodschap na de andere, die aandrongen op volledige en algehele bekering, en dreigden met rampen als gevolg van aanhoudende overtredingen. ‘Gij hebt goddeloosheid geploegd’, zei Hosea, ‘misdadig geogst; de vrucht van leugen hebt gij gegeten, omdat gij hebt vertrouwd op uw eigen weg, op uw vele helden. Daarom zal krijgsrumoer zich tegen uw volk verheffen, en al uw vestingen zullen worden verwoest.... In de morgenstond wordt de koning van Israël voorgoed verdelgd.’ (Hosea 10:13-15)”
–*Profeten en koningen*, blz. 177, 175.

MAANDAG

- 2. Waar ging Efraïm – de tien stammen van Israël die het noordelijke koninkrijk vormen – op zoek naar oplossingen of hulp? Wat profeteerde de dienstknecht van de Heer over Samaria, de hoofdstad van Israël, het koninkrijk en zijn bevolking? Hoséa 8:9; 12:1; Jesája 8:4, laatste gedeelte, 7.**

“Enkele van de leiders in Israël waren zich pijnlijk bewust dat ze hun gezag verloren hadden, en verlangden dat ze het zouden terugkrijgen. Maar in plaats van de gebruiken waardoor het rijk was verzwakt, los te laten, volhardden ze in ongerechtigheid, en stelden zich gerust met de gedachte dat ze, als de gelegenheid daartoe kwam, politieke macht zouden krijgen, die ze begeerden door zich te verbinden met de heidenen. ‘Toen Efraïm zijn krankheid zag, en Juda zijn gezwel, ging Efraïm naar Assur’. ‘Efraïm is geworden als een onnozele duif, zonder verstand. Egypte roepen zij te hulp, naar Assur trekken zij’. ‘Zij sluiten een verbond met Assur’. (Hosea 5:13; 7:11; 12:2)” –*Profeten en koningen*, blz. 175, 176.

DINSDAG

De monarchie in Israël en Juda

- 3. Wat gebeurde er met de laatste koning van Israël, toen hij weigerde alle voorgaande remedies en waarschuwingen in overweging te nemen? Wat kwam er behalve de ondergang van koning Hoséa nog meer aan zijn einde? 2 Koningen 17:5, 6, 18, 23.**

“ ‘Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om’, had God gezegd van deze goddeloze overweldigers; ‘vorsten, zonder dat ik er-

van wist.’ (Hosea 8:4) Elk beginsel van recht werd terzijde geschoven; zij, die als getuigen van goddelijke genade voor de volkeren der aarde hadden moeten staan, handelden ‘trouweloos tegen de Here’ (Hosea 5:7) en met elkaar.

Door strenge berispingen had God getracht het onboetvaardig volk tot een besef van het naderend gevaar van volkomen verdelging te brengen. Door Hosea en Amos zond Hij de tien stammen de ene boodschap na de andere, die aandrongen op volledige en algehele bekering, en dreigden met rampen als gevolg van aanhoudende overtredingen. ‘Gij hebt goddeloosheid geploegd’, zei Hosea, misdaad geoogst; de vrucht van leugen hebt gij gegeten, omdat gij hebt vertrouwd op uw eigen weg, op uw vele helden. Daarom zal krijgsumoer zich tegen uw volk verheffen, en al uw vestingen zullen worden verwoest... In de morgenstond wordt de koning van Israël voorgoed verdelgd.’ (Hosea 10:13-15)” –*Profeten en koningen*, blz. 175.

WOENSDAG

- 4. Wat gebeurde er uiteindelijk met hen, hoewel Juda, het koninkrijk in het zuiden, aan de gevangenschap ontsnapte? 2 Koningen 17:19; 2 Kronieken 36:11-14.**

“Onder degenen die het volk met haast naar de ondergang leidden, ging Sedekia vooraan. Hij vergat volkomen de raadgevingen van de Here, die door de profeten waren gegeven, hij vergat de verschuldigde dankbaarheid aan Nebukadnessar, hij schond zijn plechtige eed van

trouw, afgelegd in de naam van de Here, God van Israël, en kwam weer in opstand tegen de profeten, tegen zijn weldoener, en tegen God. In de ijdele waan van zijn eigen wijsheid keerde hij zich om hulp tot de vroegere vijand van Israëls voorspoed, ‘door boden naar Egypte te zenden, opdat dit hem paarden en veel krijgsvolk zou leveren.’ [...]

Voor de onheilige, goddeloze vorst was de dag van de laatste afrekening gekomen. ‘Neem weg die tulband’! had de Here bevolen, ‘zet af die kroon’! Pas als Christus Zelf Zijn rijk zou oprichten, zou Juda weer een koning hebben. ‘Een puinhoop, een puinhoop, een puinhoop zal Ik ze maken’, had God gezegd aangaande de troon van het huis van David: ‘maar ook zo zal het niet blijven. Totdat Hij komt die er recht op heeft en aan wie Ik het geven zal.’ (Ezechiël 21:25-27)” –*Profeten en koningen*, blz. 272.

DONDERDAG

Het gevolg: de Babylonische invasie

- 5. Welke vreselijke vijand viel Jeruzalem aan, toen ze weigerden te luisteren naar de boodschappen van de profeten en er zelfs mee spotten? 2 Kronieken 36:15-17.**

“De vijand kwam als een niet te stuiten lawine en verwoestte de stad. De Hebreeuwse legers werden in verwarring teruggeslagen. Het volk was overwonnen. Sedekia werd gevangengenomen en zijn zonen werden voor zijn ogen gedood. De koning werd gevankelijk weggevoerd uit Jeruzalem, zijn ogen werden uitgestoken, en na zijn aankomst in Babel kwam hij ellendig om.” –*Profeten en koningen*, blz. 278.

VRIJDAG

6. **Wat gebeurde er met de stad en de prachtige tempel? Wat hebben velen van degenen die de slachtpartijen van die pijnlijke dagen hebben overleefd, moeten doorstaan? 2 Kronieken 36:18-20.**

“Ten tijde van de uiteindelijke verwoesting van Jeruzalem door Nebukadnessar hadden velen de verschrikkingen van de lange belegering overleefd, om nu om te komen door het zwaard. Van degenen die nog overbleven, werden enkelen, voornamelijk de overpriester en beambten en vorsten van het rijk, naar Babel gebracht en daar als verraders ter dood gebracht. Anderen werden gevankelijk weggevoerd om dienstbaar te zijn aan Nebukadnessar en diens zonen, totdat het koninkrijk van Perzië de heerschappij verkreeg; – om het woord des Heren, door Jeremia verkondigd, in vervulling te doen gaan.” (2 Kronieken 36:20, 21) – *Profeten en koningen*, blz. 278.

SABBAT

Een betere manier was mogelijk

7. **Denkt u dat het voor Gods volk mogelijk was geweest om die nationale rampen te vermijden? Welke lessen kunnen wij leren van wat er met hen gebeurd is? Wat zei God over hoe zulke vreselijke dingen te voorkómen zijn, en hoe wij Zijn zegeningen kunnen ontvangen? Deuteronomium 5:29; Jesája 48:18; Psalm 119:165.**

“Het juk wordt gelegd op ossen om hen te helpen bij het trekken van de vracht en de last te verlichten. Dat is ook het geval met het juk van Christus. Als onze wil opgaat in Gods wil en wij Zijn gaven gebruiken om anderen tot zegen te zijn, zullen wij ontdekken dat de lasten van het leven licht zijn. Wie gaat op de weg van Gods geboden wandelt met Christus en in Diens liefde kent zijn hart rust. Toen Mozes bad: ‘Maak mij toch Uw wegen bekend, zodat ik U ken,’ antwoordde de Here hem: ‘Mijn tegenwoordigheid zal met u gaan en Ik zal u rust geven.’ En de profeten gaven de boodschap door: ‘Zo zegt de Here: Gaat staan aan de wegen en ziet en vraagt naar de oude paden waar toch de goede weg is, opdat gij die gaat en rust vindt voor uw ziel.’ (Jeremía 6:16; Éxodus 33:13, 14)

Hij zegt: ‘Och, dat gij naar Mijn geboden luisterde; dan zou uw vrede zijn als een rivier en uw gerechtigheid als de golven der zee.’ (Jesája 48:18)” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 269, 270.

Voor verdere studie

“God weet dat als we onze eigen neigingen zouden volgen, om te gaan waar onze wil ons naar toe zou leiden, we in satans lijnen zouden vallen en bezitters van zijn eigenschappen zouden worden. Daarom beperkt de wet van God ons tot de wil van Iemand die hoog, nobel en verheven is. Hij verlangt dat we geduldig en wijselijk de dienstplichten op ons nemen.... Een norske onderwerping aan de wil van de Vader zal het karakter van een rebel ontwikkelen. De dienst wordt door zo iemand gezien in het licht van slavenarbeid. Het wordt niet opgewekt weergegeven, noch in de liefde van God. Het is slechts een mechanische uitvoering.... Zo’n dienst geeft de ziel geen rust of stilte.

God brengt de wereld twee klassen naar voren. Tegen de ene klasse – de goddelozen – zegt Hij: ‘Maar de goddelozen hebben geen vrede, zegt de Heere.’ Jesája 48:22. Van de andere wordt gezegd: ‘Die Uw wet beminnen, hebben grote vrede, en zij hebben geen aanstoot.’ Psalm 119:165....” –*That I May Know Him*, blz. 120.

Het overblijfsel en een nieuw begin

“Met een door verdriet verslagen hart zag de bezoeker van verre op de verwoeste verdedigingswerken van zijn geliefde Jeruzalem. En is het niet zo, dat Gods engelen de toestand van de gemeente van Christus nagaan? Evenals de inwoners van Jeruzalem raken we gewend aan het bestaande kwaad, en zijn vaak tevreden zonder een poging te doen het te verbeteren. Maar hoe wordt dit kwaad beschouwd door wezens die goddelijk verlicht zijn? Zien ze niet, evenals Nehemia, met een hart vol verdriet naar verwoeste muren en met vuur verbrande poorten?” –*Bijbelcommentaar*, blz. 165.

ZONDAG

De belofte van een overblijfsel

1. **Wat verkondigden de profeten over Israël en Juda, ondanks lange jaren van ballingschap in vreemde landen? Jesája 10:21, 22; Hoséa 6:1-3.**

“De aansporing van de profeet tot Juda om de levende God te aanschouwen en Zijn genadig aanbod te aanvaarden, waren niet tevergeefs. Sommigen schonken gehoor en keerden zich af van de afgoden tot het aanbidden van Jehova. Ze leerden in hun Maker liefde, barmhartigheid en medelijden zien. En in de donkere dagen die in de geschiedenis van Juda zouden aanbreken, als slechts een

overblijfsel in het land zou achterblijven, zouden de woorden van de profeet vrucht blijven dragen in een bepaalde hervorming. ‘Te dien dage zal de mens zijn blik richten op zijn Maker’, sprak Jesaja, ‘en zijn ogen zullen zien naar de Heilige Israëls; hij zal de blik niet richten naar de altaren, het maaksel van zijn eigen handen; en hetgeen zijn eigen vingers gemaakt hebben, de gewijde palen en de wierookaltaren, zal hij niet aanzien.’ (Jesaja 17:7, 8)” –*Profeten en koningen*, blz. 197.

MAANDAG

2. Wat deed de Perzische koning – ter vervulling van het profetische woord aangaande het herstel – kort na de val van het Babylonische rijk? Ezra 1:1-3.

“De komst van het leger van Cyrus voor de muren van Babel was voor de Joden een teken dat hun bevrijding uit de ballingschap naderde. Meer dan een eeuw voor de geboorte van Cyrus had God hem met name genoemd, en ervoor gezorgd dat een verslag zou worden geschreven van hetgeen hij zou doen bij het overrompelen van Babel, en de voorbereidingen die hij zou treffen om de Israëlieten te bevrijden. Door Jesaja was gezegd: ‘Zo zegt de Here tot Zijn gezalfde, tot Kores, wiens rechterhand Ik gevat heb om volken vóór hem neer te werpen; om deuren vóór hem te openen, geen poorten blijven gesloten. Ik Zelf zal vóór u uitgaan en de oneffenheden effenen; koperen deuren zal Ik verbreken en ijzeren grendels verbrijzelen. En Ik zal u geven de schatten der duisternis en de rijkdommen der verborgen plaatsen, opdat gij weet, dat Ik, de Here, het ben, die u bij

uw naam riep, de God van Israël.” (Jesája 45:1-3) (Kores = Cyrus)”
–*Profeten en koningen*, blz. 337.

DINSDAG

- 3. Hoeveel ballingen maakten in reactie op dit bevel gebruik van de geboden gelegenheid om Babylon te verlaten en naar het land van hun vaders terug te keren? Ezra 2:1, 2, 64.**

“Op Zerubbabel (ook bekend als Sesbassar), een afstammeling van koning David, legde Cyrus de verantwoordelijkheid als gouverneur van het gezelschap dat naar Juda terugkeerde; en met hem ging Jozua de hogepriester. De lange tocht door de woeste vlakten werd veilig volbracht, en de blijde mensen, dankbaar aan God voor zijn vele barmhartigheden, begonnen dadelijk met het herstel van wat afgebroken en verwoest was. De familiehoofden gingen voor bij het schenken van hun gaven om de onkosten voor de bouw van de tempel te voldoen; en het volk dat hun voorbeeld volgde, gaf overvloedig van hun geringe bezittingen. (zie Ezra 2:64-70)” –*Profeten en koningen*, blz. 342.

WOENSDAG

Herbouw van heilige voorwerpen en plaatsen

- 4. Wat wilden zij dan – toen ze hun bestemming hadden bereikt en hun huizen hadden gevonden – weer herstellen? Ezra 3:1-3.**

“Zo spoedig mogelijk werd een altaar opgericht op de plaats van het vroegere altaar in de tempelvoorhof. Voor de diensten, verbonden met de inwijding van dit altaar had het volk zich ‘als één man’ verzameld. Daar waren ze bijeen om de geheiligde diensten te herstellen, die onderbroken waren bij de verwoesting van Jeruzalem door Nebukadnessar. Alvorens ze vertrokken naar hun woonplaatsen, die ze trachtten te herstellen, ‘vierden zij het Loofhuttenfeest.’ (Ezra 3:1-6)” –*Profeten en koningen*, blz. 342.

DONDERDAG

- 5. Welk heilige gebouw hadden zij in hun hart om te herbouwen, nu ze naar het beloofde land waren teruggekeerd? Wanneer hebben zij het fundament gelegd? Ezra 3:6, laatste gedeelte, 8.**

“De oprichting van het brandofferaltair bemoedigde het getrouwe overblijfsel. Van harte namen ze deel aan de noodzakelijke voorbereidingen voor de herbouw van de tempel en kregen nieuwe moed bij het zien van de vorderingen van maand tot maand. Jarelang hadden ze de zichtbare tekenen van Gods aanwezigheid moeten missen. En nu, omringd door de droevige herinneringen aan de afval van hun vaders, verlangden ze naar een blijvend teken van Gods vergiffenis en goedkeuring. Meer dan het terugkrijgen van persoon-

lijke bezittingen en vroegere voorrechten, waardeerden ze Gods zegeningen. Op wonderbare wijze had Hij voor hen gewerkt, en ze voelden de zekerheid van zijn aanwezigheid bij hen; toch verlangden ze naar grotere zegeningen. Vol blijde verwachting zagen ze uit naar de tijd, dat ze in de herbouwde tempel de heerlijkheid van God zouden aanschouwen.” –*Profeten en koningen*, blz. 342.

VRIJDAG

Het bevel om heilige dingen te herstellen

- 6. Welk bevel vaardigde de Perzische koning Artaxerxes Longimanus uit in 457 v. Chr.? Wie keerde destijds naar Juda terug? Ezra 7:11-14.**

“Omstreeks zeventig jaar na de terugkeer van de eerste groep onder leiding van Zerubbabel en Jozua, besteeg Artaxerxes Longimanus de troon van Medo-Perzië. De naam van deze koning is verbonden met de heilige geschiedenis door een reeks opmerkelijke voorzienigheden. Ezra en Nehemia leefden en werkten onder zijn regering. Hij vaardigde in het jaar 457 vóór Christus het derde en laatste bevel uit voor het herstel van Jeruzalem. Onder zijn regering keerde een aantal Joden onder Ezra terug, ... [...]

Het besluit van Artaxerxes Longimanus om Jeruzalem te herstellen en te bouwen, het derde bevel sinds het einde van de zeventigjarige ballingschap, is opmerkelijk voor de uitdrukkingen aangaande de God des hemels, voor het erkennen van wat Ezra had bereikt, en voor de vrijgevigheid van de giften voor het overblijfsel van Gods volk.

Artaxerxes spreekt over Ezra als ‘de priester-schriftgeleerde’, – ‘de geleerde in de wet van de God des hemels.’ De koning, samen met zijn raadgevers, bood vrijwillig ruime gaven aan de God van Israël, wiens woning te Jeruzalem is; en bovendien trof hij voorzieningen voor de vele onkosten, door bevel te geven dat ze betaald moesten worden ‘uit de koninklijke schatkist.’ (Ezra 7:11, 12, 15, 20 – Artachsasta = Artaxerxes) [...]

... Waaraan hij toevoegde: ‘Alles wat uit het gebod van de God des hemels volgt, moet nauwgezet worden uitgevoerd voor het huis van de God des hemels, opdat er geen toorn kome over de regering van de koning en zijn zonen.’ (Ezra 7:14, 23)” –*Profeten en koningen*, blz. 372, 374.

SABBAT

Herstel en wederopbouw van de stadsmuren

- 7. Welke actieve dienstknecht van God vroeg jaren later toestemming om naar Jeruzalem te gaan om de muren te herbouwen? Hoe lang duurde het onder Gods zegen om de stadsmuren te herstellen? Nehemia 2:4, 5; 6:15.**

“Er is in deze tijd behoefte aan Nehemia’s in de gemeente, – geen mensen die alleen maar kunnen bidden en spreken, maar mensen wier gebeden en predikaties omgord zijn door een vastbesloten en vurig doel. De handelwijze van deze Hebreeuwse patriot bij het vervullen van zijn plannen moet nog altijd worden aanvaard door predikanten en leidende mannen. Als ze hun plannen klaar hebben, moeten zij deze dusdanig aan de gemeente voorleggen, dat ze hun belangstelling en medewerking winnen. Laten de mensen de plannen begrijpen en deel hebben aan het werk, dan zullen zij persoonlijk belang hebben bij de vooruitgang ervan. Het succes dat gepaard ging met de pogingen van Nehemia, laat zien wat gebed, geloof en verstandige, energieke actie tot stand kunnen brengen. Een levend geloof spoort aan tot energieke actie. De geest die de leider openbaart, zal tot in zekere mate

weerkaatst worden in de mensen. Als de leiders voorgeven te geloven in de plechtige, belangrijke waarheden waardoor de wereld in deze tijd getoetst zal worden, en geen vurige ijver openbaren om een volk gereed te maken dat bestaan kan op de dag des Heren, moeten wij verwachten dat de gemeente zorgeloos, onverschillig en op vermaak uit zal zijn (SW 29 maart, 1904).” –*Bijbelcommentaar*, blz. 166.

Voor verdere studie

“Wij hebben in deze tijd behoefte aan Nehemia’s, die de mensen zullen wakker schudden, zodat ze inzien hoe ver ze van God zijn verwijderd door het overtreden van Zijn wet. Nehemia was een hervormer, een groot man, die verwekt was voor een belangrijke tijd. Toen hij in aanraking kwam met het kwaad en met allerlei tegenstand, werden nieuwe moed en ijver gewekt. Zijn energie en vastbeslotenheid bezielde het volk van Jeruzalem, zodat kracht en moed de plaats innamen van zwakte en moedeloosheid. Zijn geheiligde doelstellingen, zijn vurige hoop, zijn blijmoedige toewijding voor de taak, werkten aanstekelijk. Het volk raakte in de ban van het enthousiasme van hun leider, en op zijn eigen terrein werd iedereen een Nehemia en hielp bij het sterken van hart en hand zijn naaste. Hierin ligt een les voor predikanten van nu. Als ze lusteloos, niet actief, en zonder goddelijke ijver zijn, wat is dan te verwachten van de mensen waarover ze gesteld zijn? (SW 28 juni, 1904)” –*Bijbelcommentaar*, blz. 166.
